

Gazeta

ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XVI nr. 767

vineri 11 septembrie 1964

8 pagini 25 bani

„Cine nu-și amintește cu emoție de învățătorul care i-a pus înția oară condeiul în mină, l-a învățat să scrie și să citească, îndreptându-i primii pași pe calea științei de carte. Desigur, părinților le este plăcut să se mândrească cu copiii lor. Dar acela care duce greul, acela care întâlnește și e chemat să modeleze caractere atât de diferite, firi atât de deosebite, este învățătorul.

Partidul și guvernul, care au prețuit întotdeauna activitatea dumneavoastră didactică, au convingerea că și în viitor cadrele didactice își vor îndeplini nobila lor misiune: de a pregăti omul de mâine, omul societății socialiste, omul societății comuniste. Nu mă îndoiesc că veți fi la înălțimea acestei misiuni“.

GHEORGHE GHEORGHU-DEJ

Cuvîntul acad. Ștefan Bălan, ministrul învățămîntului, la deschiderea noului an școlar

Dragi elevi și eleve, dragi educatoare, învățători și învățătoare, profesori și profesoare

Incepe un nou an de învățămînt. Pe tot cuprinsul țării noastre, școlile își redeschid porțile. Bucuriile și emoțiile începului de an școlar stăpînesc deopotrivă pe învățători, pe profesori, pe elevi și pe părinți. Este un moment solemn nu numai pentru noi, lucrătorii din învățămînt, ci pentru întregul popor. Școala este astăzi a tuturor. Ea pregătește omul pentru viață, îl instruieste, îl educă; de școală ne leagă amintiri de neșters, spre școală se îndreaptă dragostea tuturor.

Anul acesta, tradiționala sărbătoare a deschiderii cursurilor școlare are strălucirea pe care i-o dă aniversarea celor 20 de ani de la eliberarea patriei. Oamenii școlii, alături de toți ceilalți oameni ai muncii, și-au exprimat la marea sărbă-

toare națională bucuria și mîndria pentru succesele obținute în construcția socialistă, dragostea lor fierbinte pentru partid — inițiatorul, organizatorul și conducătorul tuturor victoriilor obținute de poporul nostru.

În bilanțul mărețelor realizări din cele două decenii de viață liberă am putut constata cu toții, cu deplină satisfacție, importante succese ale învățămîntului. Realizările obținute pînă acum ne însuflețesc, ne sporesc puterile de muncă și ne dau îndemnuri noi pentru o activitate creatoare, și mai rodnică.

Învățămîntul se bucură în țara noastră de grija permanentă a partidului și a statului. Sumele tot mai importante alocate în fiecare an pentru instruirea și educarea tinerei generații au permis continua largire a bazelor materiale a învățămîntului. Amploarea construcțiilor de școli, cămine și cantine, desființarea taxelor șco-

lare, bursele acordate elevilor, manualele pe care le primesc gratuit în fiecare an elevii claselor I—VIII și ai școlilor profesionale, întreținerea gratuită a elevilor din școlile profesionale și din școlile tehnice agricole sînt exemple semnificative și concludente pentru atenția de care se bucură școala noastră din partea partidului și a guvernului.

Deschiderea acestui an școlar se leagă de un moment însemnat în istoria învățămîntului din patria noastră — încheierea procesului de generalizare a învățămîntului de 8 ani. Această minunată realizare, care situează țara noastră printre țările cu un înalt nivel de dezvoltare a învățămîntului, este o vie expresie a caracterului democratic al școlii noastre, a rolului ei în sistemul mijloacelor cultural-educative puse la îndemîna poporului pentru ridicarea nivelului său

cultural potrivit cerințelor societății noi, socialiste. Numărul copiilor și tinerilor ce vor fi cuprinși în învățămîntul de toate gradele în anul școlar care se deschide va depăși 4 milioane, ceea ce reprezintă aproape un sfert din întreaga populație a țării.

Conținutul învățămîntului, volumul și calitatea cunoștințelor pe care le transmite tinerei generații școala, constituie probleme de mare însemnătate. Pentru a asigura elevilor o pregătire corespunzătoare cerințelor vieții contemporane, Ministerul Învățămîntului a elaborat cu concursul larg al învățătorilor și al profesorilor noi planuri de învățămînt pentru școala de 8 ani și pentru școala medie, a îmbunătățit numeroase programe de învățămînt și manuale. Noile planuri

(Continuare în pag. 2-a)

Cuvîntul acad. Ștefan Bălan, ministrul învățămîntului, la deschiderea noului an școlar

(Urmare din pag. 1)

și programe de învățămînt urmăresc să răspundă într-o măsură mai mare posibilităților de efort ale elevilor în raport cu vîrsta lor și să asigure copiilor timpul necesar pentru studiul individual, pentru lectură, pentru joc, sport și odihnă.

Grija cu care a fost pregătit noul an școlar asigură condiții pentru a obține cele mai bune rezultate în munca instructiv-educativă viitoare. Programele de învățămînt, manualele școlare, materialul didactic trimis școlilor, literatura de specialitate și pedagogică vor constitui ajutoare valoroase în munca de fiecare zi a învățătorilor și profesorilor.

Dragi tovarăși,

Aceia care au în primul rînd răspunderea muncii instructiv-educative sînt învățătorii, profesorii. Conținutul programelor și manualelor prinde viață numai prin munca lor de fiecare zi. Fiecare lecție aduce ceva personal, care depinde de priceperea, de pasiunea în muncă a celui ce o predă; lecția este în mare măsură opera de creație a acestuia. În lecție se concentrează capacitatea, cunoștințele și sentimentele de care este animat învățătorul sau profesorul. Dorința de a studia, de a cunoaște în profunzime materia pe care o expune, de a fi la curent cu tot ce este nou în domeniul specialității sale și al pedagogiei, de a folosi metode și procedee eficiente, care să ușureze asimilarea cunoștințelor de către elevi trebuie să stăpînească pe fiecare învățător și profesor, pentru că numai în acest mod el va reuși să-și îndeplinească misiunea sa de educator.

Învățătorul și profesorul trebuie să sădească în inimile copiilor și tinerilor dragostea neîmurmurată față de partid, față de patrie și popor, dorința de a dobîndi cele mai înaintate cunoștințe în știință și tehnică, în cultură. Ei trebuie să-i educe în spiritul păcii, al prieteniei între popoare.

Transmițînd elevilor cunoștințe, învățătorii și profesorii trebuie — în același timp — să-i învețe și cum să muncească spre a și le însuși. O preocupare dintre cele mai importante încă din primele lecții trebuie să fie aceea de a forma la elevi deprinderi de muncă sistematică, perseverentă, de a le imprima spiritul de răspundere față de obligațiile școlare, de a-i învăța să lucreze și individual.

Experiența pedagogică a școlii noastre se îmbogățește cu fiecare an. Recentele consfătuiri raionale, care au dezbătut pe larg problemele legate de eficiența lecției, au scos la iveală inițiative interesante și experiența valoroasă a multor învățători și profesori din școlile noastre. Învă-

tămîntele desprinsе din dezbaterile purtate pe această temă și măsurile care au fost adoptate în consfătuiri constituie un sprijin prețios în munca de viitor.

Un rol deosebit de important în creșterea nivelului muncii didactice și educative în școală îl are directorul. Lui îi revine răspunderea de a organiza și îndruma munca din școală, de a mobiliza toate forțele la îndeplinirea sarcinilor, de a imprima spiritul de disciplină și de răspundere întregului colectiv al școlii. În același timp, directorul va trebui să fie ajutat în munca sa de întregul colectiv didactic, cu perseverență și conștiințiozitate. Noul regulament al școlilor de cultură generală, trimis de curînd la școli, va constitui un îndrumar de fiecare zi în munca directorului și a personalului didactic.

Personalul didactic reprezintă o forță socială activă, un ajutor de nădejde al partidului. De aceea el se bucură de o deosebită atenție din partea partidului și a statului. Recenta hotărîre prin care educatorii, învățătorii și profesorii beneficiază de o majorare substanțială a salariilor, titlurile de învățător și profesor fruntaș și de învățător și profesor emerit, ordinele și medaliile acordate unui mare număr de cadre didactice, preocuparea continuă pentru crearea unor condiții tot mai bune de viață și de muncă pentru lucrătorii din școli reprezintă dovezi ale înaltei prețuiri pentru munca lor nobilă și plină de răspundere.

Creșterea și pregătirea pentru viață a elevilor este rezultatul muncii comune a școlii și a familiei. Procesul de educație se desfășoară în orice moment, nu numai cînd elevul este în școală, ci și atunci cînd elevul se află în mijlocul familiei sale. Părinții au datoria să se preocupe de frecventarea regulată a cursurilor de către copiii lor, de felul cum își pregătesc lecțiile, de comportarea acestora în familie și în societate. Influența educativă a părinților acționează prin întreaga organizare a vieții de familie, prin exemplul pe care-l oferă părinții în fiecare moment copiilor lor. Din faptul că școala și familia educă împreună decurge o cerință foarte importantă — să existe în permanență o colaborare strînsă între școală și familie.

Dragi elevi și eleve,

Părinții voștri, întregul nostru popor, pun toate speranțele în voi, vă îngrijesc cu atenție și dragoste, iar învățătorii și profesorii depun o muncă neobosită pentru ca voi să deveniți oameni culti, cu o înaltă pregătire, cetățeni de nădejde ai patriei noastre socialiste. Voi trebuie să înțelegi însă că strădania lor dă roade atunci cînd se împletește cu interesul și

cu sirguința voastră. Învățătura este prima și cea mai însemnată datorie a voastră. Aveți toate condițiile pentru a vă putea instrui și educa, condiții la care multe generații în trecut nici nu îndrăzneau să gîndească. În fața voastră sînt deschise orizonturi largi și luminoase, puteți să vă realizați visurile cele mai îndrăznețe. Pentru aceasta, însă, trebuie să vă însușiți cuceririle științei și tehnicii și să le puneți în slujba fericirii poporului nostru, în slujba progresului societății. Continuînd strădaniile înaintașilor voștri, voi trebuie să obțineți în toate domeniile noi și tot mai mari realizări. Toate acestea le puteți îndeplini dacă veți învăța temeinic, dacă veți depune eforturi susținute pentru însușirea cunoștințelor. Urmați cu încredere sfaturile educatorilor și părinților voștri, intrucît ele au la bază o îndelungată experiență de viață, pe care voi n-o aveți încă. Îndepliniți cu conștiințiozitate sarcinile pe care vi le dau organizațiile de pionieri, organizațiile U.T.M., frecvențați cu regularitate cursurile, lucrați cu seriozitate și răbdare, practicați sporturile și artele, jucați-vă și odihniți-vă, folosiți cu chibzuință timpul, îmbinînd armonios munca cu odihna. Străduiți-vă să dovedeți prin rezultatele voastre la învățatură, prin comportarea voastră frumoasă în școală și în afară de școală că răspundeți cu recunoștință grijii pe care v-o poartă partidul și guvernul, educatorii și părinții, întregul popor.

Dragi tovarăși,

Temelia solidă pe care este așezat învățămîntul nostru — concepția științifică, marxist-leninistă — condițiile minunate create de regimul democrat-popular, precum și tradițiile înaintate ale învățămîntului din țara noastră, îmbogățite cu experiența valoroasă acumulată de școala nouă, sprijinul permanent al organelor de partid și de stat, precum și al organizațiilor de tineret constituie garanția unui puternic avînt al muncii de viitor și a unor noi și importante succese.

Toți așteptăm cu bucurie să începem o activitate spornică încă din prima zi a anului școlar.

La început de an școlar, în numele Ministerului Învățămîntului doresc educatorilor, învățătoarelor și învățătorilor, profesoarelor și profesorilor precum și părinților elevilor, succes depline în munca lor plină de răspundere pentru instruirea și educarea tineretului.

Iar vouă, dragi elevi și eleve din toate școlile patriei noastre, vă dorim multă sănătate, succes deplin la învățatură, pentru ca la sfîrșitul acestui an de muncă să vă bucurați voi, să ne bucurăm cu toții de frumoasele rezultate pe care le veți obține.

În preajma deschiderii cursurilor

Insuflețiți de aniversarea a douăzeci de ani de la eliberarea patriei noastre, lucrătorii secției de învățămînt și cadrele didactice din raionul 23 August al Capitalei au încheiat încă înainte de marea sărbătoare pregătirile cerute de deschiderea noului an școlar. Acum, toate școlile sînt gata să-și primească elevii.

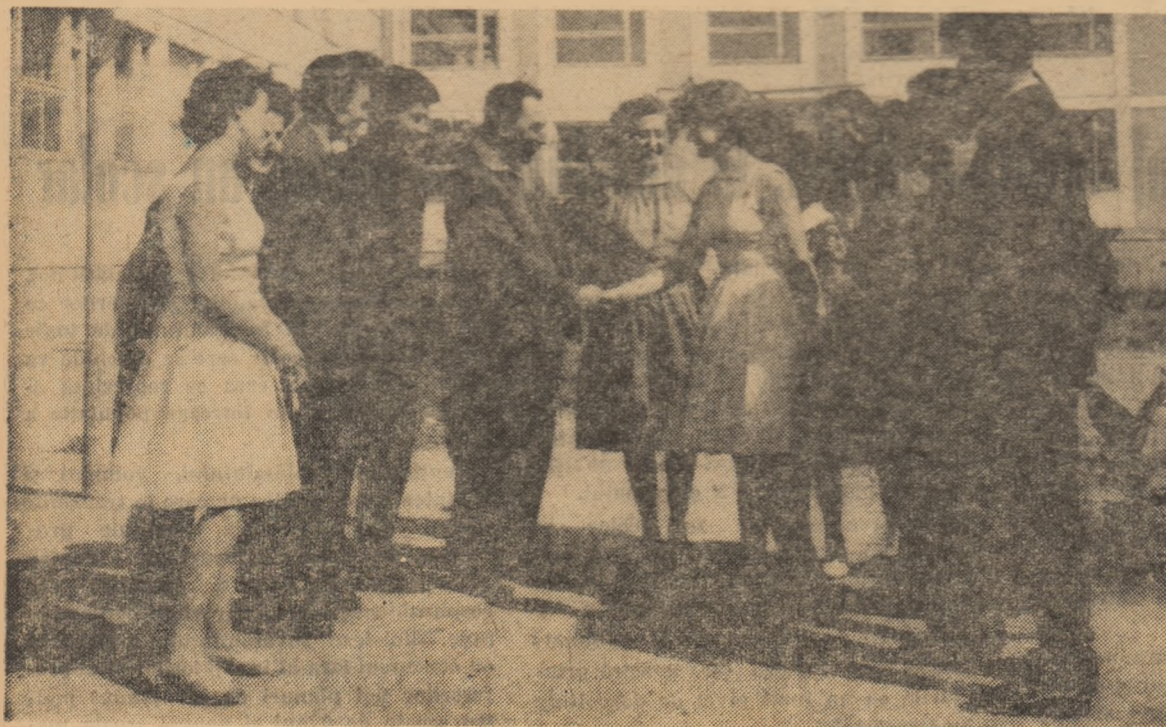
A fost terminată construcția unui nou local de școală, cu 24 de săli de clasă în cartierul Balta Albă. S-au făcut reparații curente, în valoare de 1 460 000 lei, la 48 de unități școlare și s-au procurat bănci noi în valoare de 265 000 lei. S-au introdus noi instalații de gaze, s-a revizuit și s-a îmbogățit materialul didactic în toate școlile. Bibliotecile școlare au fost completate cu noi fonduri de cărți, în valoare de peste 40 000 lei. Toate școlile au fost ornate și înfrumusețate. Pretutindeni s-au instalat panouri care urează elevilor, la întoarcerea din vacanță, tradiționalul „Bine ați venit!”.

Munca insuflețită depusă pentru pregătirea noului an școlar a înscris, la realizările dobîndite, și suma de 107 846 lei economii.

★

În comuna Cătina din raionul Gherla, pregătirile pentru deschiderea anului școlar 1964—1965 au fost încheiate, în linii mari, încă în urmă cu citeva săptămîni. Cele 7 școli din raza comunei au fost reparate și zugrăvite. S-a pus la punct întreg mobilierul școlar și materialul didactic, s-a procurat combustibilul necesar. S-au adus manualele necesare, iar cooperativa este aprovizionată cu caiete și rechizite școlare.

În aceste zile, cînd sălile de clasă, frumos împodobite, își așteaptă micii oaspeți, învățătorii și profesorii fac vizite la domiciliul elevilor, începînd cu cei care intră în clasa I, pentru a le da îndrumări privind felul cum trebuie să se pregătească pentru deschiderea cursurilor. În același timp, cadrele didactice studiază manualele, planurile și programele de învățămînt, își întocmesc planurile calendaristice și planurile de muncă după care își vor desfășura activitatea.

Absolvenți ai Institutului pedagogic de 3 ani din Bacău își iau rămas bun de la profesorii lor înainte de a pleca la școlile unde au fost repartizați

Clasele luminoase și noile manuale îi așteaptă pe elevi.

DIRIGINTELE

la început de an școlar

Fiecare măsură — o verigă dintr-un lanț neîntrerupt

L-am cunoscut pe profesorul E. Petride de la Școala medie „N. Bălcescu” din Brăila cu câteva zile înainte începerii anului școlar, când încerca să-și stabilească coordonatele activității lui de diriginte pentru primul trimestru de școală.

— Clasa a X-a „A”, ne-a spus el, s-a format abia acum, constituindu-se ca secție reală. Partea din elevi imi sunt cunoscuți de când au început școala medie. Cu ceilalți, aproape jumătate, voi face abia acum cunoștință.

Dincolo de aceste cuvinte am ghicit o frământare mai adâncă. Încredințându-i-se o clasă a X-a profesorul diriginte se află, într-un fel, în fața unui colectiv de elevi care abia se încheagă. Pe de altă parte, intrați în clasa a X-a, penultima care-i desparte de absolvire, elevii au trecut un prag important: optând pentru o secție sau alta, ei au făcut de pe acum prima selecție în alegerea viitoarei lor profesii. Tot ce vor face de acum încolo se va îndrepta spre pregătirea pentru profesiunea aleasă. Vor fi evident inconsecvențe, incertitudini, oscilări sau renunțări, dar nu asta va fi nota dominantă a colectivului. Și stă în puterea profesorului diriginte de a face ca incertitudinile să treacă mai repede, să nu fie molipsitoare. Stă în puterea lui să ajute fiecărui elev să-și clarifice de pe acum drumul pe care-l va urma.

Așadar, dirigințele are de făcut față unui proces educativ complex, uneori dificil, dar pasionant: să conducă pașii unor adolescenți care au făcut prima tentativă de alegere a drumului în viață. În acest cadru nici o acțiune întreprinsă de diriginte nu poate avea un caracter izolat și întâmplător, căci fiecare trebuie să reprezinte o verigă dintr-un lanț neîntrerupt.

În planul dirigințelii pentru primul trimestru există un obiectiv important: încheierea colectivului clasei. I-au rămas elevi pe care se poate bizui: Gicu David, V. Bianu, Sultana Anuțoiu, Pamfil Dorin, Doina Stan, Mustafa Viorica. Un nucleu serios, matur. Dar i-au rămas și elevi mai refractari, cu mai puțin simț de răspundere. Iar clasa a fost completată cu elevi pe care nu-i cunoaște încă suficient.

Prima discuție cu biroul U.T.M. al clasei (experiența i-a dovedit că în încheierea colectivului, în întreaga sa activitate, colaborarea cu organizația U.T.M. este pe cât de necesară pe atât de eficientă) i-a întărit convingerea că va trebui să mențină prestigiul pe care și-l câștigase, pe merit, fosta clasă a IX-a (pentru succese la învățură și pentru comportarea disciplinată), să-i ajute pe elevi să-l păstreze și să-i facă să se mîndrească cu el.

Desigur însă că sudarea colectivului nu se realizează doar discutând despre aceasta; viața de fiecare zi, diversă și interesantă, preocupările multilaterale ale utemiștilor și spiritul lor activ oferă dirigințelii o multitudinea de prilejuri de a pune în valoare calitățile colectivului. Iată unul dintre ele:

Încă de anul trecut a observat la unii elevi tendința de a acorda mai multă atenție studiului unor discipline în dauna altora. Adepții acestui sistem și-au găsit și argumente: „Imi place mai mult istoria”, sau „Nu învăț la literatură, căci eu voi urma politehnică”. Lucrurile au fost sesizate și de biroul U.T.M. al clasei care

i-a cerut dirigințelii sprijin în combaterea acestei atitudini greșite. Așa s-a născut ideea de a se discuta despre necesitatea însușirii unei culturi multilaterale, despre posibilitățile largi pe care le oferă școala medie pentru dobîndirea unui larg orizont cultural. În această direcție dirigințele și-a propus să meargă cu clasa la câteva spectacole, la un concert, la muzeu, să organizeze o seară literară.

„Școala a început și din primele ore de curs dirigințele a făcut cunoștință cu noii lui elevi. Din bănci, tinerii îl privesc cu încredere. Știu că îi așteaptă un an de muncă serioasă, dar mai știu că alături de ei va sta în permanență acest prieten cu părul cărunt și inima tină, care-i va susține cu sfatul și experiența sa.

MIRCEA ANDREI

Diriginta în mijlocul elevilor ei

Obiectivele muncii educative

Ne-am deprins să intrăm într-o nouă etapă de activitate privind încrezătorii înainte. Când știi clar ce urmărești, când te simți stăpîn pe mijloacele pe care le vei folosi, munca te atrage, ești entuziasmat, optimist.

Prin ce se caracterizează acest moment, al începutului de an școlar, pentru activitatea educativă? El reprezintă punctul de întîlnire a ceea ce s-a realizat prin influențele anterioare exercitate asupra elevilor cu ceea ce va fi — cu obiectivele proiectate în viitor. Privim înainte, dar ne bazăm pe ceea ce a fost, înlăturînd lipsurile, consolidînd și completînd aspectele pozitive. Iată de ce analiza rezultatelor educative din perioada anterioară este o operație extrem de necesară, deopotrivă de utilă și diriginților care-și continuă activitatea cu clasa „lor”, ca și celor care abia își încep munca cu o serie de elevi.

Bilanțul perioadei anterioare consemnat în obșnuitul preambol la planul anual — caracterizarea clasei — poate fi de un real folos dirigințelii dacă este judicios întocmit, dacă se bazează pe o analiză atentă, care se oprește asupra clasei ca întreg și asupra anumitor elevi, menționînd și măsurile educative anterioare, cu efectele lor. În asemenea analize se explică rezultatele, se determină tendințele pozitive în dezvoltarea ulterioară. Diriginții Școlii de 8 ani din comuna Dărmănești, raionul Ploiești, de exemplu, pornesc la drum stabilindu-și puncte de reper pe baza analizei amănunțite a situației fiecărei clase, valorificînd ceea ce s-a dobîndit și ocupîndu-se cu spirit de răspundere de înlăturarea aspectelor deficitare ale muncii educative. La fel procedează și mulți alți diriginți. Dar, din păcate, întîlnim încă și bilanțuri formale, în care colectivul de elevi este redus la cifre, procente, proporții matematice din care nu se desprinde ce este caracteristic, pozitiv sau negativ, clasei respective.

Profesoara Elena Cazan, de la Școala medie numărul 32 din București, după ce și-a condus pînă la absolvire elevii, a preluat anul acesta dirigenția unei clase a VIII-a. Înainte de începerea cursurilor, toți elevii au fost vizitați acasă. Noua dirigință și-a completat pe această cale datele desprinse prin propriile observații ca profesoară a clasei sau obținute prin consultarea colectivului didactic și a consemnărilor din diferite documente școlare. I s-au conturat astfel, într-o formă generală, problemele spre care trebuie să-și îndrepte atenția. Acum, când și-a început munca, tov. Cazan se bizuie îndeosebi pe un aspect pozitiv care îi caracterizează pe elevii săi și pe care, după ce l-a aflat de la alții, l-a putut cunoaște nemijlocit încă din primele zile de cursuri: în clasă se duce o adevărată luptă pentru succese la învățură. Diriginta este gata să-i ajute pe

elevi în această privință. Căutînd însă să evite o primejdie care se pare că amenință colectivul — aceea a concurenței individuale în goană după note mari — ea și-a propus să-i îndrume pe elevi spre înțelegerea semnificației sănătoase a bucuriei succesului, a motivelor învățării, a spiritului de întruajutorare. În același timp tov. Cazan a căutat să cunoască înclinațiile elevilor ei și, pentru a cultiva aceste înclinații, a hotărît să-i antreneze în mici colective cu sarcini precise, cum este, de pildă, cea de întocmire a unor monografii. Diriginta socotește că pe această cale le va oferi posibilitatea de a-și petrece în mod interesant timpul liber și îi va sustrage totodată de la preocupările minore sau chiar dăunătoare care, după cum a aflat, s-au manifestat în clasă în anii precedenți. Ca un stimulent pentru noile ocupații diriginta le-a propus elevilor să pregătească în cursul anului școlar o mică expoziție cu lucrări executate de ei.

Diriginților le stau la îndemînă numeroase modalități de a pătrunde în viața clasei, de a se apropia de elevi, de a le cunoaște posibilitățile, preocupările, năzuințele. Ne gîndim la acele probe și experimente pedagogice ușor de efectuat care înlesnesc cunoașterea unor aspecte ale personalității elevilor, a măsurii în care aceștia și-au format noțiuni, convingeri, sentimente și deprinderi etice. Este foarte important, pentru a ști ce avem de făcut, să cunoaștem, de pildă, atitudinea față de muncă a elevilor, spiritul lor de colectiv, disciplina lor. O cale care ne poate ajuta eficient în această privință este aceea de a pune în discuție probleme ca: „Ce înțeleg prin disciplină?”, „Cum se poartă un elev care-și iubește clasa”, „Calități necesare ca să muncești bine”, sau de a cere răspunsuri scrise de elevi pe aceleași teme.

Multe din greutățile și insuccesele care apar în timpul anului școlar ar putea fi evitate dacă acum, cînd stabilim obiectivele activității educative, am cîntări cu discernămint aceste obiective, evitînd exagerarea fie într-o direcție, fie în alta, evitînd supraestimarea sau minimalizarea posibilităților reale de îndeplinire a celor propuse.

În școlile noastre întîlnim mulți diriginți care au izbutit să contopească într-o unitate armonioasă sarcinile de bază ale educației comuniste cu obiectivele specifice ale activității la clasa lor. La Școala medie „N. Bălcescu” din Craiova, bunăoară, diriginții desprind, în urma analizei activității educative anterioare, veriga principală a perioadei care începe, obiectivul care va polariza sistemul influențelor educative în noul an școlar. Fără a da un caracter unilateral muncii, fără a pierde din vedere tabloul complex de calități ce trebuie formate elevilor, un astfel de procedeu înlesnește, atunci cînd

e folosit cu pricepere, stringerea într-un tot a acțiunilor și măsurilor educative, în cadrul lor stabilindu-se o ierarhizare corespunzătoare cerințelor fiecărui colectiv de elevi într-o anumită etapă. Astfel, dirigințele clasei a IX-a și-a centrat activitatea educativă din primul trimestru pe dezvoltarea gustului estetic și a dragostei pentru frumos, Alegerea acestui obiectiv nu a fost arbitrară și nici n-a izvorit din preferințe subiective, ci a corespuns necesității de a se înlătura unele deficiențe în educația estetică a elevilor. Nu s-au pierdut, firește, din vedere, o serie de alte aspecte importante de ordin educativ, luîndu-se măsurile necesare pentru organizarea colectivului, pentru dezvoltarea dragostei față de învățură, pentru întărirea dragostei de patrie a elevilor etc. Și la Școala de 8 ani nr. 141 din București s-a încetățenit tendința de a grupa mai multe acțiuni educative, subordonate aceluiași obiectiv. În felul acesta sporește eficacitatea lor, se evită dispersarea, paralelismul, lipsa de specificitate în activitatea diriginților și în cea a organizației pionierești, supraîncărcarea.

La acest început de an școlar, în atenția conducerii Școlii pedagogice nr. 2 din Capitală stau măsurile educative adecvate profesiei pentru care sint pregătiți elevii. Ei vor fi ajutați să cunoască și să înțeleagă specificul activității în colectivele de copii, să se apropie de aceștia (începînd cu urmărirea vieții claselor I—VIII din internatul școlii, la organizarea căreia cadrele didactice antrenează și pe viitorii învățători). În plus, în fiecare din colectivele acestor ani se va introduce o „cronică a clasei”, ținută de elevi, în care ei vor consemna faptele mai importante din activitatea lor. Procedul este deosebit de eficient atît pentru că dezvoltă spiritul critic și de observație, discernămintul, grija pentru exprimare — calități foarte utile viitorului educator — cît și datorită efectelor lui imediate asupra încheierii colectivului clasei.

Toate aceste căutări vorbesc despre strădaniile cadrelor didactice de a-și desfășura cît mai bine munca, de a pregăti cu grijă premisele rezultatelor bune pe care doresc să le obțină la sfîrșitul anului școlar. Planificînd obiectivele muncii educative diriginții caută să privească întotdeauna înainte, să întrezărească urmările fiecărei acțiuni pe care o întreprind. Știînd ce așteaptă de la aceste acțiuni, care va fi aportul lor în dinamica procesului educativ, în ce direcție vor îndrepta ele dezvoltarea colectivului de elevi, ce spor vor aduce în formarea personalității acestora, ei desfășoară într-adevăr o muncă conștientă, cu caracter creator.

LUMINIȚA CHIVIRIGA
cercetător la
Institutul de științe pedagogice

Planificarea lecțiilor de literatură

Elevii din ultima clasă, încheind studiul materialului de istorie a literaturii române prevăzută de programele școlare pentru cursul mediu, trebuie să rămână cu o imagine clară, de ansamblu, a bogatei noastre literaturi. Aceasta ridică în fața profesorului de specialitate probleme complexe a căror rezolvare depinde în bună măsură de modul cum își planifică predarea lecțiilor acum, la începutul anului școlar.

Tema repartizării pe lecții a materialului de predat în funcție de condițiile concrete oferite de nivelul general de pregătire a elevilor a fost adesea și pe larg dezbătută. Cu toate acestea, se mai întâmplă ca planificarea materiei să constituie numai o lucrare mecanică de eşalonare a prevederilor programei pe termene calendaristice. Iată de ce socotesc că readucerea în discuție a acestei teme nu este nepotrivită.

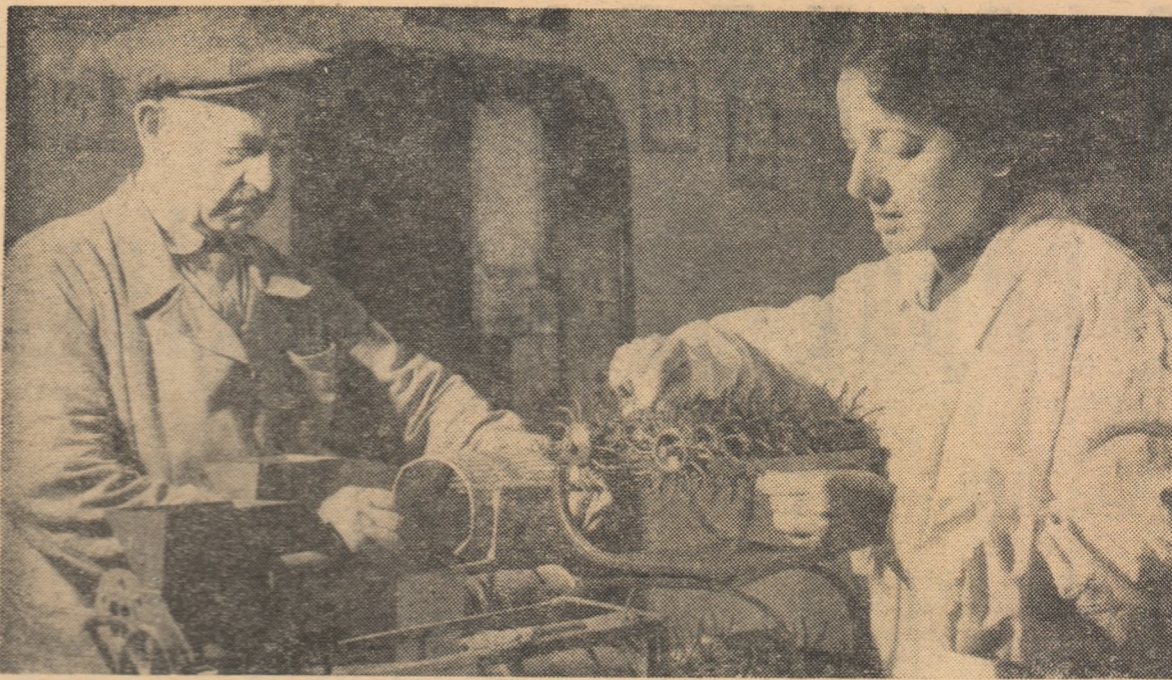
Personal, consider că implică dificultăți îndoești capitolele care dau caracterizarea unei epoci, lămuresc orientarea ideologică și literară a unor scriitori, elucidează condițiile apariției unor curente și direcții literare, precum și aspectele luptei între cele două culturi existente în sinul societății bazate pe exploatare. Să ne referim, de exemplu, la capitolul introductiv din manual, „Literatura română între cele două războaie mondiale”, pentru care programa prevede un număr de trei ore. Conținutul extrem de dens al acestui capitol impune o foarte atentă repartizare a materiei pe ore. În cazul când în clasele anterioare elevii n-au reușit să adâncească în mod suficient problemele privind realismul critic este absolut necesar ca o lecție întreagă să fie consacrată temei „Continuarea și dezvoltarea realismului în literatură”, care presupune cunoașterea temeinică a caracteristicilor apariției și dezvoltării în literatura noastră a curentului realist critic.

Pe de altă parte predarea literaturii în ultima clasă a cursului mediu trebuie să întregască în mintea elevilor tabloul evoluției literaturii romine de la începuturi și pînă în prezent, evidențiind legătura strinsă dintre factorii de ordin economic, politic și social și fazele deosebite ale dezvoltării literaturii. În mod obișnuit se socotește că atingerea acestui obiectiv este unul din scopurile recapitulării finale. Practica demonstrează că, numai prin ea însăși, recapitularea finală nu este suficientă pentru aceasta. Consider, de aceea, că încă de pe acum, de la începutul anului școlar, trebuie să ne preocupăm de crearea unei imagini de ansamblu, ceea ce urmează să se reflecte mai întâi de toate în planificarea materiei. Este necesară, după părerea mea, stabilirea unor permanente asociații între materia predată „la zi” și cunoștințele asimilate de elevii în anii anteriori. În studierea operei lui Liviu Rebreanu, de exemplu, este binevenită o scurtă retrospectivă asupra evoluției romanului românesc, evocarea momentelor principale ale dezvoltării acestei specii, pe baza cunoștințelor căpătate în anii precedenți.

Se pune în mod firesc întrebarea: cum se realizează în practică introducerea elementelor recapitulative sau, cu alte cuvinte, unde își găsesc ele locul în cadrul lecției? Personal consider potrivită cuprinderea lor organică în conținutul lecției, cu menirea de a îmbogăți tema predată, de a consolida cunoștințele mai vechi și de a integra noile cunoștințe în imaginea generală, de ansamblu. În unele cazuri, elementele recapitulative pot constitui și obiectul temelor lucrate de elevii în mod independent.

Țin să menționez în încheiere două sarcini cu caracter permanent pe care trebuie să le avem în vedere atunci când întocmim planificarea materiei la clasa a XI-a. Este vorba, în primul rând, de accentuarea preocupărilor pentru a le forma elevilor deprinderea de a studia, odată cu materialul beletristic, problemele de istorie literară și de critică literară potrivit unor metode rigurose științifice (mă refer la întocmirea fișelor bibliografice, la utilizarea bibliografiei în lucrările personale, la menționarea aparatului critic în subsolul paginilor etc.). Aceste aspecte pot constitui obiectul unor lecții speciale, planificate în mod judicios, în așa fel încât să contribuie la aprofundarea materiei studiate și să nu apară ca lecții introduse artificial, în disonanță cu înălțuirea logică a temelor predate. Cea de a doua sarcină pe care vreau să o menționez privește evidența amănunțită a lacunelor pe care le prezintă eventual elevii și adoptarea măsurilor corespunzătoare în scopul eliminării lor. Măsurile respective pot fi specificate într-un plan deosebit, care să constituie un îndreptar permanent al activității profesorului.

prof. VASILE PARIENIE
Școala medie din Ineu

O contribuție însemnată la dotarea școlilor cu material didactic pentru lecțiile de agricultură aduce în ultimul timp Centrul de material didactic și propagandă agricolă

Practica agricolă în școlile sătești

Noul plan de învățămînt pentru școlile generale de 8 ani prevede ca practica agricolă continuă a elevilor din clasele V—VII să aibă loc la începutul anului școlar, de regulă în luna octombrie. După cum se știe această practică durează 12 zile a 5 ore pe zi. Se recomandă ca, acolo unde este posibil, practica să se organizeze în același timp în toate școlile din cadrul unui raion.

Experiența practicii agricole din anul școlar trecut arată că succesul acestei activități poate fi asigurat numai dacă ea se desfășoară conform unui program de lucru bine studiat, care să aibă în vedere atât consolidarea cunoștințelor teoretice cît și adîncirea și dezvoltarea deprinderilor practice. Acolo unde s-a procedat așa, practica din anii trecuți s-a încheiat cu rezultate din cele mai bune. La unele școli, însă, datorită faptului că s-au neglijat planificarea și organizarea atentă a lucrărilor, practica continuă nu a dat roadele așteptate. Așa, de exemplu, la Școala generală de 8 ani din comuna Afumați, unde nu s-a asigurat rotația elevilor, aceștia n-au putut participa la lucrări variate. De asemenea la școlile din comuna Pantelimon activitatea practică a elevilor s-a rezumat, în cea mai mare parte, numai la recoltarea roșiilor de toamnă.

În acest an, pregătind cu grijă munca elevilor pe ogoare, conducerile școlilor și profesorii de specialitate au datoria să înlăture lipsurile vădite în trecut, să asigure o desfășurare cît mai rodnică a practicii. Este indicat ca, la începutul fiecărei noi lucrări, cel care conduce activitatea elevilor să efectueze cu ei un scurt instructaj la locul de muncă, explicîndu-le conținutul lucrării, fazele executării corecte a acesteia și influența ei asupra plantei. Cu acest prilej se vor împrespăta cunoștințele de agricultură predate anterior și se vor pune întrebări de control pentru a se urmări dacă elevii au înțeles cum trebuie să execute lucrarea.

Un mijloc bun de aprofundare a cunoștințelor studiate anterior, îl constituie și vizitele care se pot organiza în

perioada practicii la diferite sectoare ale gospodăriei (la taberele pentru animale, la stîna de oi, la livezi și plantații viticole, la finețele naturale, la sectorul zootehnic etc). Acolo unde sînt posibilități de deplasare, este bine ca elevii să viziteze și unitățile agricole din satele apropiate.

Accentul va fi pus însă, de bună seamă, pe desfășurarea lucrărilor practice propriu-zise, care au drept scop formarea deprinderilor de muncă și aplicarea în mod creator a celor învățate de către elevii în cadrul studiului agriculturii.

Pentru a-și ajunge scopul, aceste lucrări trebuie să aibă un conținut bogat și variat, să însemne pentru elevii un aport tehnic și educativ, atît prin natura lor cît și prin modul cum se execută, să-i ajute în cunoașterea procedurilor de muncă și să-i convingă de necesitatea acestor procedee. Practica dă rezultate bune pentru pregătirea elevilor atunci cînd ei sînt repartizați în sectoare în care nu au lucrat deloc sau au lucrat foarte puțin în cadrul aplicațiilor din cursul anului. Se vor evita însă lucrările prea grele. La astfel de lucrări — de exemplu, depozitarea produselor agricole, recoltarea sîmțului de zahăr etc. — pot fi repartizați numai elevii mai mari.

Este foarte important și asigurarea unei rotații raționale a elevilor la lucrările practice, ținîndu-se seama ca participarea lor la aceste lucrări să fie cît mai echilibrată. De aceea se impune ca toate lucrările executate să fie notate într-un carnet de evidență. Un asemenea carnet va permite să se urmărească și măsura în care a fost respectat programul de practică, măsura în care aceasta a corespuns programei școlare, dacă elevii au trecut prin cît mai multe lucrări practice.

Este bine ca, pe baza programului general al practicii, în fiecare seară să se facă dispoziția de lucru, pe clase, a elevilor, care le va fi comunicată a doua zi, înainte de începerea zilei de practică. Prin rotație trebuie să li se dea elevilor și însărcinări cu caracter de con-

ducere la cel puțin o lucrare parțială.

O deosebită atenție trebuie să se acorde măsurilor de protecție a muncii și de prevenire a accidentelor. Acolo unde este cazul, înainte de începerea lucrărilor practice se va organiza un scurt instructaj în legătură cu protecția muncii. Elevii vor fi repartizați la locurile de muncă în funcție de particularitățile lor de vîrstă.

Carnetul de practică, în care elevii notează zilnic conținutul muncii depuse și noile cunoștințe dobîndite s-a dovedit deosebit de eficient în valorificarea activităților practice. De aceea se impune ca fiecare elev să-și alcătuiască un carnet de practică, în care să-și noteze explicațiile profesorului, observațiile făcute, munca depusă și rezultatele ei. Este bine ca în programul activităților practice să se fixeze și ore speciale pentru punerea la punct de către elevii a carnetului de practică, sub îndrumarea și controlul profesorilor.

Întreaga muncă desfășurată de elevii pe ogoare va da rezultate bune numai în condițiile unei temeinice pregătiri anterioare. Este necesar desigur, înainte de toate, ca profesorul de specialitate să cunoască bine elementele caracteristice ale unității în care se va desfășura practica, documentîndu-se asupra ramurilor și sectoarelor acesteia, asupra modului de folosire a terenului, asupra sistemului de organizare a muncii etc. În același timp, școala are datoria să asigure o colaborare strînsă cu conducerea gospodăriei, astfel încît membrii ei să devină colaboratori activi la instruirea practică a elevilor. De comun acord cu conducerea gospodăriei se vor preciza sectoarele în care vor lucra elevii și se va stabili cine se ocupă de îndrumarea lor.

Cu o deosebită atenție trebuie alcătuită și tematica lucrărilor practice, în funcție de muncile din sezonul de toamnă și de specificul agricol local. Conducătorul practicii va alege desigur, pentru fiecare clasă, lucrări agricole legate de prevederile programei școlare, de natură să îmbogățescă

cunoștințele elevilor. Lucrările alese trebuie să fie cît mai variate și să se schimbe după una sau două zile. Trebuie de asemenea să se respecte orele prevăzute în program, să se dea pauzele necesare și să nu se admită executarea unui volum prea mare de muncă. Este bine ca în programul activităților practice să se specifice următoarele elemente: lucrările ce se execută pe zile și grupe de elevii, rotația lor, locul unde se execută, metoda didactică folosită, cine răspunde din partea gospodăriei și din partea școlii, uneltele, mașinile și materialele necesare, precum și responsabilitățile grupurilor și echipelor. Întrucît în timpul desfășurării practicii pot surveni nepotriviri în programul general este necesar ca în fiecare seară să se analizeze posibilitatea realizării obiectivelor prevăzute.

O mare atenție trebuie să se acorde și organizării muncii. Se recomandă ca grupa de lucru să fie formată din elevii unei clase. Aceștia vor fi împărțiți în 3-4 echipe de cîte 5-10 elevii. Clasa va fi condusă de către un profesor și un delegat al gospodăriei, iar echipele, prin rotație, de către elevii. Întrucît profesorul de specialitate nu se va putea ocupa de toate clasele concomitent, este necesar să fie antrenat în conducerea grupurilor și alți profesori, ca și tehnicienii din gospodărie.

Un rol important revine în perioada practicii organizațiilor de pionieri, chemate să se preocupe de mobilizarea elevilor la lucru și de desfășurarea activităților culturale.

Pentru ca perioada de practică să lase elevilor o impresie cît mai puternică, ea va fi încheiată într-un cadru festiv, cu participarea membrilor gospodăriei. Cu acest prilej se vor scoate în evidență rezultatele obținute de elevii și se va sublinia însemnătatea acestora pentru pregătirea lor în vederea muncii pe care vor fi chemați s-o desfășoare, după încheierea studiilor, în producție.

ing. MIRCEA VLĂDUȚ
inspector principal în
Direcția pedagogică
din M. I.

Recapitularea inițială la matematică

Se știe că mulți elevi socotesc matematica un obiect „greu”, care cere un talent deosebit. Adevărul este însă că singura dificultate constă în faptul că, mai mult decât în orice altă știință, cunoștințele noi de matematică se bazează pe cele vechi, lipsa unor verigi din lanț făcând imposibilă continuarea studiului. De aici necesitatea reluării, verificării, repetării permanente a cunoștințelor de matematică.

Problema aceasta a reluării cunoștințelor se pune cu deosebire la început de an, întrucât elevii, mai ales cei din clasele I—VIII, uită destul de multe în timpul vacanței mari. În memoria lor se estompează mai ales terminologia, definițiile, regulile de calcul, teoremele. Iată de ce socotesc că, oricâtă grijă s-ar fi manifestat în anul anterior pentru consolidarea cunoștințelor, nu se poate renunța la recapitularea de început de an. Este cunoscut că păstrarea în memorie se realizează cu atât mai bine cu cât repetările sînt mai bine eșalonate în timp.

Dar recapitularea de la începutul anului mai are și rolul de a favoriza adaptarea elevilor, trecerea de la relaxarea din vacanță la regimul de muncă din școală. Se știe că este mult mai ușor să reiei ceea ce ai studiat o dată decât să studiezi noțiuni noi. De aceea, repetarea celor studiate anterior este foarte indicată pentru a reobșnuși pe elevi cu munca de însușire a unor noi cunoștințe, priceperi și deprinderi.

Experiența anilor trecuți mi-a arătat că, în funcție de rolul și de sarcinile ei, recapitularea din primele zile de școală are o serie de particularități de care trebuie să se țină neapărat seama. În primul rînd trebuie operată o selecție a chestiunilor de recapitulat, întrucît este imposibil să se reia întreaga materie. În ceea ce mă privește, mă opresc asupra citorva teme esențiale, în strînsă legătură cu primele capitole din materia noului an, urmînd ca alte teme să fie repetate mai tîrziu la diverse alte capitole. Nu mă opresc, desigur, la reimpunerea terminologiei, a definițiilor, teoremelor și regulilor de calcul, ci trec imediat și la exerciții orale și scrise, la recunoașterea și construirea figurilor geometrice, ca și la probleme.

Socotesc că și la recapitularea de început de an este necesar să se păstreze caracterul de sistematizare a cunoștințelor. În această privință ne sînt de mare utilitate schemele și planșele pentru clasificarea numerelor, a operațiilor etc.

Avînd rolul să-i pregătească pe elevi pentru însușirea cunoștințelor ce le vor fi preluate în noul an școlar, primele ore sînt chemate și să le cîștige interesul față de aceste cunoștințe, să le deștepte curiozitatea pentru ceea ce urmează să învețe. De aceea, anunț de fiecare dată, în recapitularea din primele ore, unele elemente noi, care stimulează dorința elevilor de a afla, de a cunoaște lucruri pe care încă nu le-au studiat. De exemplu la clasa a VII-a, recapitulînd cu elevii cunoștințele cu privire la numere, le amintesc că toate numerele învățate de ei la aritmetică în anii anteriori pot fi scrise sub formă de fracții ordinare, dar că în anul acesta, studiînd extragerea rădăcinii pătrate, vom obține anumite numere — fracții zecimale infinite neperioadice, care nu mai pot fi transformate în fracții ordinare.

Acolo, unde programa nu a repartizat un număr de ore pentru recapitularea de început de an, acestea se pot lua din cele puse la dispoziția profesorului, ca și din orele destinate pentru recapitulare fără altă specificare.

La geometrie în clasa a VI-a și la algebră în clasa a VIII-a, unde este vorba de materii cu totul noi, repet cu elevii unele cunoștințe anterioare menite să-i ajute în înțelegerea noului material. La algebră, de exemplu, insist asupra proprietăților operațiilor, asupra regulilor și formulelor învățate în anii precedenți, astfel încît ei să înțeleagă necesitatea introducerii literelor în calcul. La geometrie în clasa a VI-a reiau cunoștințele despre corp, suprafață, linie, punct, arătînd că facem abstracție de toate proprietățile accidentale pentru a ajunge la noțiunea de punct fără dimensiune, dreapta infinită fără lățime, planul infinit fără grosime etc.

Antrenînd întreaga clasă în reactivizarea vechilor cunoștințe, priceperi și deprinderi, completînd cu grijă tot ce e necesar pentru a păși mai departe, putem aduce în scurt timp pe elevi în situația de a fi gata să-și însușească cit mai temeinic cunoștințele din noul an școlar.

prof. RADU M. ȘTEFAN
București

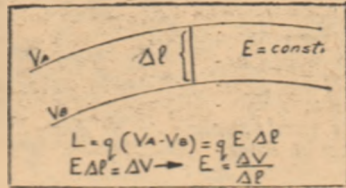
Sugestii pentru predarea fizicii

După cum se știe, programele și manualele de fizică pentru cursul mediu prevăd folosirea sistemului internațional de unități de măsură. Acum, la începutul anului școlar, noi, profesorii, sîntem chemați să chibzuim atenția asupra celor mai indicate modalități de a aduce unitățile acestui sistem la cunoștința elevilor, de a-i ajuta să le înțeleagă și să le utilizeze curent.

Avantajele ce decurg din folosirea unui singur sistem de unități în locul a trei, cum se proceda pînă nu de mult, par a se impune fără demonstrație. Totuși, se mai afirmă, de pildă, că kilogramul-forță, atmosfera sau calorica sînt intuitive, în vreme ce corespondentele lor din sistemul internațional, nu. Obiecția este neintemeiată însă. Pentru noi, calorica este într-adevăr mai intuitivă decât joule-ul, deoarece pe vremea noastră — ca elevi, ca studenți, iar pînă de curînd și în cadrul muncii la catedră — am folosit în mod consecvent la rezolvarea problemelor de căldură calorica și nu joule-ul. Elevului, însă, atît o unitate cit și cealaltă îi este în mod egal neintuitivă, ambele fiindu-i necunoscute, doar de noi depinzînd cu care din ele îl vom familiariza.

Ceea ce mi se pare a fi în realitate un neajuns pentru cel care predă elevilor unitățile sistemului internațional este faptul că acestea au fost definite în funcție de considerente metrologice, fără a se lua în seamă logica succesiunii mărimilor fizice, principiul didactic fundamental al asimilării conștiente a cunoștințelor. Un singur exemplu: în manualul de fizică pentru clasa a X-a (pag. 20, ed. 1964) valoarea permittivității este exprimată în F/m, deși faradul este o unitate de măsură necunoscută elevilor în acel moment, referindu-se la capacități — o mărime fizică despre care ei nu au încă nici cea mai vagă idee. Definirea coulombului cu ajutorul relației $1C=1A \cdot 1s$, necunoscute încă elevilor, ar duce desigur la o tratare dogmatică. Socotesc de aceea că ar fi mult mai just să definim coulombul pe baza unității naturale de sarcină, precizînd că $1C=625 \cdot 10^{18}$ electroni, sau să le arătăm că el este acea sarcină care interacționează cu o altă sarcină identică, așezată în vid la distanța de un metru, cu o forță de $9 \cdot 10^{9}$ N. În fine, ar mai exista posibilitatea de a introduce numai numere unității de sarcină, fără a pomeni nimic în legătură cu mărimea acesteia. Elevii nu vor avea dificultăți din cauză că nu li se va da determinarea cantitativă a coulombului, dat fiind că însăși relația amintită nu oferă o imagine concretă asupra ordinului de mărime. De altfel, procedeul se justifică prin faptul că în explicarea unui fenomen ordinul de mărime al unității nu are vreo importanță, cu atît mai mult cu cît în cazul folosirii unui singur sistem de unități de măsură formulele au aceeași exprimare și cînd folosim direct mărimile fizice, și cînd folosim valorile lor.

Vorbînd în continuare despre existența cîmpului, putem defini noțiunea de potențial cu ajutorul ecuației $V=W/q$, de unde vom deduce imediat formula următoare: $1V=1J/1C$. Dacă vom introduce și noțiunea de suprafață echipotențială, atunci, după ce vom defini intensitatea cîmpului electrostatic cu ajutorul relației $E=F/q$, vom ajunge la formula $E=V/l$ și de aici imediat la unitatea SI a lui E.

A patra mărime introdusă poate fi capacitatea pentru definirea căreia folosim relația $C=Q/V$, cu unitatea sa $1F=1C/1V$. În continuare vom putea predă permittivitatea cu ajutorul formulei capacității condensatorului plan. În acest fel realizăm două avantaje: în primul rînd, existența permittivității poate fi pusă în evidență pe cale experimentală, introducînd pe rînd dielectricii diferiți între plăci — ceea ce nu este posibil practic în cadrul legii lui Coulomb — iar în al doilea rînd, unitatea de permittivitate va fi exprimată numai în funcție de mărimi cunoscute elevilor.

$$C = \epsilon \frac{S}{d}, \quad \epsilon = C \frac{d}{S}$$

$$[\epsilon]_{SI} = 1F \frac{1m}{1m^2} = 1F/m$$

După toate acestea putem predă legea lui Coulomb, care va apărea drept o relație între mărimi anterior cunoscute și măsurate, nu un lucru arbitrar, ca atunci cînd în formularea ei intră două mărimi — sarcina și permittivitatea — ale căror unități nu sînt cunoscute încă.

Cît despre apariția factorului pi, acesta poate fi justificat ca reflectînd simetria spațială a interacțiunii. Pentru a reliefa mai clar lucrul acesta, ar fi bine ca inițial să apară la numitor produsul dintre suprafața sferei și permittivitatea și să procedăm la scrierea lui S în funcție de rază numai după ce vom remarca inversa proporționalitate a lui F cu S.

O ultimă observație. Autorii manualului de fizică pentru clasa a X-a au scăpat din vedere să introducă unitățile SI și în studiul electrolizei. Este necesar deci ca, atunci cînd vom ajunge la predarea acestei teme, să-i facem pe elevi atenți asupra faptului că în locul echivalentului gram trebuie folosit echivalentul kilogram și, în consecință, atît numărul lui Faraday cît și numărul lui Avogadro trebuie măriți de cite o mie de ori.

prof. ȘTEFAN FĂTULESCU

MARIMEA IN ORDINEA INTRODUCERII	ECUAȚIA DE DEFINIȚIE	UNITATEA DE MASURĂ
1) CANTITATEA DE ELECTRICITATE, Q SAU q	MARIME PRIMITIVĂ	$1C = 625 \cdot 10^{18}$ ELECTRONI
2) POTENTIALUL, V	$V = \frac{W}{q}$	$1V = 1J/C$
3) INTENSITATEA, E	$E = \frac{F}{q}$	$[E]_{SI} = 1V/m$
4) CAPACITATEA, C	$C = \frac{Q}{V}$	$1F = 1C/V$
5) PERMITIVITATEA, ε	$C = \epsilon \frac{S}{d}$	$[\epsilon]_{SI} = 1F/m$

Clasa I la început de an școlar

Zilele de la începutul anului școlar sînt de fiecare dată și primele zile de școală ale unei noi generații de elevi. Se știe că modul cum se muncește cu ei încă de la început are o influență hotărîtoare asupra rezultatelor pe care le vor obține nu numai la sfîrșitul clasei I, ci chiar de-a lungul tuturor anilor de școală. Redăm în rîndurile de față cîteva păreri în legătură cu conținutul și organizarea primelor zile de școală în clasa I, formulate de pedagogi din diferite localități din țară.

Lector univ. Ion Drăgan, din Timișoara, subliniază în primul rînd necesitatea de a pune de la început accentul pe formarea interesului de cunoaștere al elevilor, cultivînd curiozitatea lor pozitivă, dorința lor înnăscută de a ști. „Acestea, arată tov. Drăgan, sînt condiționate de formarea la elevul mic a deprinderii de a urmări cu atenție expunerea sau povestirea învățătorului, a colegilor, a deprinderii de a lucra în liniște, nestîngherind pe alții, de a se concentra un anumit timp asupra propriei activități, de a lucra independent.

Nu trebuie să uităm că tot atît de important ca și a transmite cunoștințe este a-i face pe elevi să simtă bucuria de a ști, de a afla. Fără această trăire sufletească învățătura devine aridă, iar deprinderile — simple acte mecanice. Pentru aceasta, însă, este necesar să formulăm încă din primele zile de școală cerințe clare față de elevi, bineînțeles fără a uita că nu tot ceea ce este clar pentru noi este tot atît de clar și pentru ei”.

Referindu-se la necesitatea de a înlătura cu grijă, din activitatea cu clasa I, orice element de supraîncărcare, tov. Drăgan arată în continuare că unii educatori, în goană după performanțe instructive și educative, uitînd că la „start” s-au prezentat omuleții de 7 ani le cer să alerge fără a se întreba dacă condiția lor fizică și psihică este aptă pentru anumite eforturi intelectuale. „Copilăria, cu farmecul și frumusețile ei ireversibile — spune corespondentul nostru — poate și trebuie să ducă casă bună cu școala atunci cînd educatorii sînt raționali și ponderați în cerințele lor față de copii”.

Abordînd sub un alt aspect problema dezvoltării interesului față de activitatea școlară, prof. V. Popa, de la Institutul pedagogic din Cluj, arată că în general copiii din clasa I sînt mîndri acum, la începutul anului școlar, de noua lor calitate de elevi, fiind totodată nerăbdători să facă doada sirguinței lor la învățătură. „Învățătorul — spune tov. Popa — este chemat să vină în întîmpinarea acestei dorințe a copiilor prin toate mijloacele pe care le are la îndemînă. În primul rînd se impune să desfășoare o activitate susținută de cunoaștere a elevilor, făcîndu-și de la început asupra lor însemnări care îi vor servi drept ghid în activitatea instructiv-educativă”.

Subliniînd necesitatea îndrumării atente a primelor impresii din viața de școlar, tov. Popa arată că în precupările învățătorului trebuie să se inscrie la loc de frunte și aceea de a face ca trecerea copiilor de la joc la munca serioasă de învățătură să se facă pe nesimțite, timpul de joc limitîndu-se treptat și posibilitatea de a beneficia de el realizîndu-se numai după ce au fost îndeplinite alte sarcini, care sînt din ce în ce mai importante.

Tov. Popa insistă pe de altă parte și asupra faptului că primele zile de școală la clasa I prilejuiesc învățătorului și inițierea primelor măsuri cu caracter educativ. De o mare însemnătate este formarea sentimentului de dragoste față de muncă, începînd cu munca de îndeplinire a primelor sarcini școlare.

Profesorul Petru Nechifor din Iași socotește că preocuparea învățătorilor de a-și cunoaște bine elevii cu care încep să lucreze din clasa I este una dintre cele mai importante condiții ale succesului muncii lor. „La început de an școlar — spune tov. Nechifor — colectivul clasei I prezintă destulă diversitate în ceea ce privește nivelul de pregătire. Se impune să cunoaștem bine nivelul fiecărui copil, spre a alege procedee care să nu-i demobilizeze sau să-i țină pe loc pe cei avansați și, în același timp, să-i stimuleze pe ceilalți”.

Probleme de genul celor expuse mai sus se întîlnesc din primele zile de școală, în munca tuturor învățătorilor care predau la clasa I. Învățătorii trebuie să le trateze cu toată atenția cuvenită pentru că de justa lor soluționare depind în bună măsură succesele activității de mai tîrziu.

În sprijinul muncii didactice

De câteva zile, viața școlilor și-a reluat cursul ei obișnuit. Directorii, învățătorii și profesorii și-au reînțeles activitatea. Dorința să obțină rezultate tot mai bune în munca lor. Căutând să-i ajute în această privință, sindicatele din învățământ și-au propus să-și sporească preocupările pe linia propagandei profesionale. Pentru a cunoaște unele aspecte ale acestor preocupări, ne-am adresat unor organe sindicale ale căror răspunsuri le publicăm mai jos.

Prof. I. Ștefan, președintele Sindicatului învățământ din orașul Craiova.

Înainte de a mă opri asupra citorva din acțiunile pe care le vom organiza pe linia propagandei profesionale, țin să vorbesc despre o problemă de rezolvare a căreia depinde în mare măsură, după părerea mea, eficiența acestora. Mă refer, anume, la necesitatea de a asigura legătura, continuitatea acțiunilor realizate în domeniul propagandei profesionale.

Ținând seama de acest fapt, noi am inițiat, pentru anul școlar care începe, nu conferințe izolate pe teme pedagogice, metodice sau de specialitate, ci cicluri de asemenea conferințe, care să urmărească o mai completă pregătire a învățătorilor și profesorilor în domeniul pedagogiei sau al specialității lor.

Ciclurile de conferințe vor fi organizate anul acesta în colaborare cu filialele diferitelor societăți științifice (Societatea de științe naturale și geografice, Societatea de științe fizice și chimice, Societatea de științe matematice, Societatea de științe istorice și filologice). Considerăm că, în felul acesta, vom sprijini mai larg pe învățători și profesori în perfecționarea pregătirii lor.

Prof. Virgil Pavel, președintele Sindicatului învățământ din orașul Tecuci.

În școlile orașului nostru au început să lucreze acum noi cadre de învățători și profesori. De aceea, în planul de propagandă profesională, pe lângă acțiunile prevăzute pentru toate cadrele didactice, am inclus și unele acțiuni menite în mod special să-i sprijine pe tinerii învățători și profesori.

Socotind util, de exemplu, ca

aceștia să fie puși în curent, încă din primele săptămâni de cursuri, cu tradițiile și experiența școlilor din oraș, am solicitat organizatorilor de grupe sindicale, directorilor și profesorilor cu un stagiu îndelungat să le prezinte aspecte din munca școlii respective. De asemenea, comitetul sindicatului va organiza câteva întâlniri între cadrele tinere și o serie de învățători și profesori de prestigiu.

O atenție deosebită vom da și în acest an sprijinirii bunei organizări a muncii în fiecare școală, mai ales în ce privește reorganizarea judicioasă a sarcinilor social-culturale, în scopul asigurării timpului necesar membrilor de sindicat pentru cit mai buna pregătire a lecțiilor.

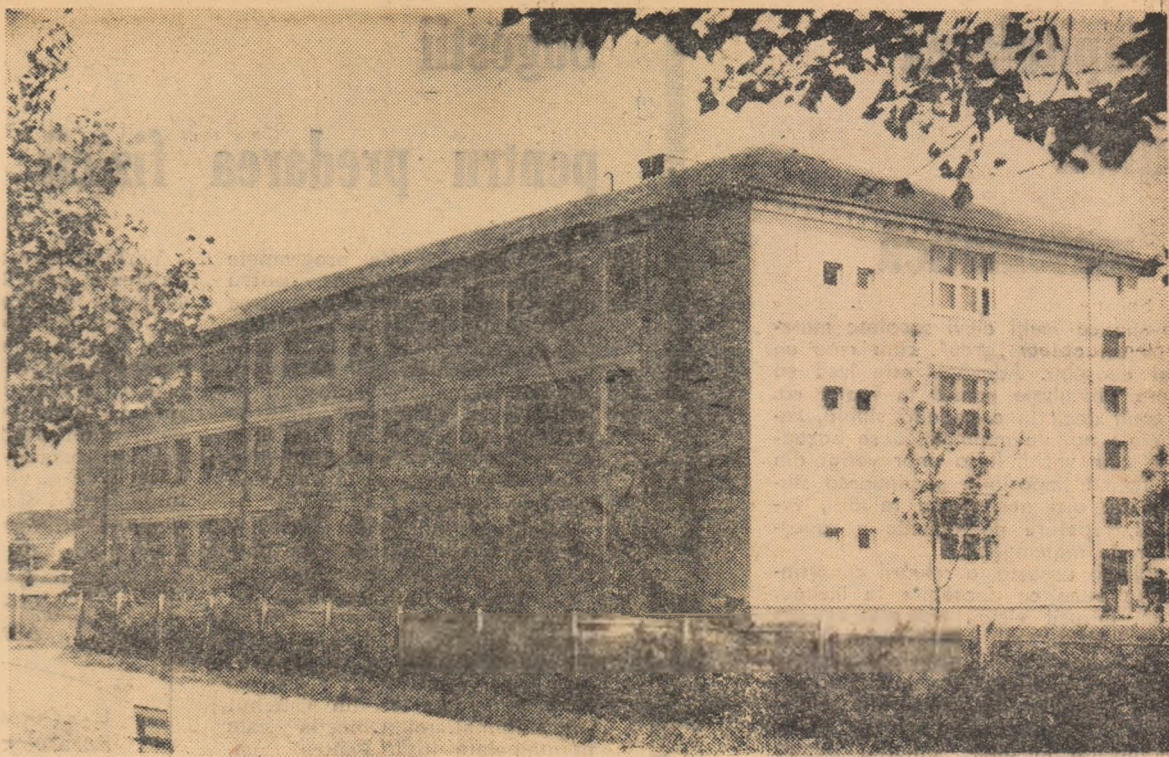
Prof. Stela Marinescu, organizatorul grupei sindicale de la Școala medie nr. 4 din Brașov.

În școala noastră sînt peste 50 de învățători și profesori. Cum este și firesc, preocupările noastre de bază se centrează pe sprijinirea acestora în vederea sporirii eficienței muncii lor la clasă, în munca pe care o desfășoară pentru perfecționarea lor profesională și pentru întărirea pregătirii lor ideologice.

Printre acțiunile concrete pe care le vom organiza în acest scop se numără editarea unui indicator bibliografic asupra lucrărilor de pedagogie generală, de metodică și de psihologie (studii, lucrări, articole din presă etc.) pe care le vom recomanda spre consultare tuturor cadrelor didactice. Pentru a trezi mai mult interesul acestora indicatorul va cuprinde și scurte rezumate ale lucrărilor recomandate, reliefîndu-se problemele abordate și dîndu-se cîteva sugestii asupra modului cum pot fi utilizate.

Preocupîndu-ne de ridicarea nivelului membrilor grupei noastre sindicale, îi vom îndruma ca în studiul pe care îl fac în învățămîntul ideologic să consulte cu regularitate nu numai materialul bibliografic de sinteză, ci în primul rînd operele clasice ale marxism-leninismului și documentele partidului nostru.

Încadrate în planul general de muncă al grupei, aceste măsuri vor contribui, credem, la îmbunătățirea întregii activități a membrilor de sindicat.

Școala medie nr. 1 din Onești

Consfătuirea cadrelor didactice din învățămîntul minier și energetic

Inițiată de Ministerul Minelor și Energiei Electrice și organizată de Grupul școlar minier din Petroșani sub auspiciul Combinatului carbonifer Valea Jiului, cea de a doua consfătuire a cadrelor didactice din învățămîntul minier și energetic, care s-a desfășurat recent la Petroșani și respectiv Petroșani și Cîmpina au împărtășit pe larg din experiența acestora, suscitînd un viu interes din partea ascultătorilor. Aceștia au purtat discuții largi cu privire la căile de stringere a legăturilor între școală și întreprindere, la organizarea practicii comasate a elevilor în producție (experimentată de Grupul școlar din Cîmpina), la modalitățile folosite de Grupul școlar minier din Petroșani pentru a-i iniția în teoria și practica pedagogică pe profesorii care lucrează în producție. În cursul discuțiilor a fost subliniat sprijinul acordat bunei pregătiri a elevilor de o serie de întreprinderi cum sînt Combinatul carbonifer Valea Jiului, Întreprinderea de electricitate Cîmpina și altele.

În cadrul consfătuirii s-au analizat rezultatele procesului instructiv-educativ desfășurat în școlile din rețeaua Ministerului Minelor și Energiei Electrice în anul școlar 1963-1964, ca și măsurile luate pentru deschiderea noului an școlar, pe baza experienței acumulate în anul precedent.

Preocuparea centrală a discuțiilor purtate a constituit-o calitatea învățămîntului. Referatele prezentate au tratat despre munca de planificare în învățămîntul profesional și tehnic, despre acti-

vitătea unităților școlare cu profil minier și energetic, despre legătura școlii cu întreprinderea în procesul instructiv-educativ, despre munca profesorilor care lucrează și în producție și despre organizarea practicii elevilor. Ultimele trei referate, prezentate de școlile din Brad, și respectiv Petroșani și Cîmpina au împărtășit pe larg din experiența acestora, suscitînd un viu interes din partea ascultătorilor. Aceștia au purtat discuții largi cu privire la căile de stringere a legăturilor între școală și întreprindere, la organizarea practicii comasate a elevilor în producție (experimentată de Grupul școlar din Cîmpina), la modalitățile folosite de Grupul școlar minier din Petroșani pentru a-i iniția în teoria și practica pedagogică pe profesorii care lucrează în producție. În cursul discuțiilor a fost subliniat sprijinul acordat bunei pregătiri a elevilor de o serie de întreprinderi cum sînt Combinatul carbonifer Valea Jiului, Întreprinderea de electricitate Cîmpina și altele. Datorită acestui sprijin, grupurile școlare din Petroșani, Lupeni și Cîmpina au putut obține rezultate remarcabile.

Referindu-se la problemele procesului instructiv-educativ, participanții la consfătuire au împărtășit experiența lor în ceea ce privește creșterea nivelului calitativ al predării și desfășurarea pregătirii teoretice, confecționarea și utilizarea materialului didactic la toate obiectele prevăzute în planurile de învățămînt, organizarea practicii în atelierele-școală și în producție, organizarea timpului liber al elevilor etc. A fost relevată activitatea pozitivă desfășurată în aceste direcții îndeosebi de către școlile din bazinul carbonifer Valea Jiului și s-au adus unele critici cu privire la munca Grupului școlar din Bala Mare, care nu a fost, în ultimul an, pe deplin satisfăcătoare. În general s-a apreciat că în școlile din sectorul minier și energetic procesul instructiv-educativ înregistrează o permanentă îmbunătățire, mai ales sub raport calitativ, reliefîndu-se o pronunțată tendință pentru înlăturarea mediocrității. Se constată de asemenea o întărire a legăturilor dintre școli și întreprinderi. S-a subliniat că succesele obținute în ultimul timp în pregătirea viitorilor muncitori și tehnicieni se datoresc și faptului că școlile au acum la dispoziție planuri de învățămînt și programe bine alcătuite, care țin seama de nivelul tehnicii actuale, ca și manuale care acoperă obiectele

studiate în fiecare tip de școală. Criticile aduse unor manuale de specialitate pentru școlile din sectorul minier au fost considerate ca juste și ele vor fi luate în seamă la reeditarea acestora.

În consfătuire s-a subliniat, în același timp, că succesele dobîndite de școlile din sectorul minier și energetic sînt și o urmare a faptului că baza materială a acestor școli s-a dezvoltat simțitor în ultimii ani. În vederea unei cit mai bune utilizări a condițiilor create este necesar să se pună un accent deosebit pe ridicarea indicelui de utilizare a sălilor de clasă, precum și pe întreținerea utilajului din atelierele-școală și a aparatelor de laborator. A fost apreciat ca pozitiv efortul depus de colectivele didactice din Petroșani, Lupeni, Cîmpina, de la Școala „I. Râgheț” din București etc. de a confecționa material didactic din resurse interne și s-a arătat necesitatea de a se proceda pretutindeni la fel, antrenîndu-i în această acțiune și pe elevi. Reșutul concurs pe meserii, la care au participat circa 6 000 elevi din școlile profesionale, a scos în evidență că aceștia au reale aptitudini pentru executarea unor lucrări de calitate, preocupîndu-se în același timp de obținerea unor indici tehnico-economici înalți. S-a menționat totodată că absolvenții repartizați în producție se încadrează în disciplina acesteia și contribuie la realizarea sarcinilor de plan, bucurîndu-se de stima muncitorilor și tehnicienilor mai vîrstnici. Se remarcă în producție îndeosebi absolvenții acelor școli care au desfășurat o intensă activitate educativă, organizînd cercuri științifice și tehnice, brigăzi artistice, manifestări sportive etc.

Participanții la consfătuire au avut prilejul să viziteze, cu ocazia acesteia, o serie de obiective industriale din bazinul carbonifer Valea Jiului, unde s-au interesat de practica elevilor.

Discuțiile purtate în consfătuire, analiza unor probleme importante din viața școlilor, contactul direct între cadrele didactice au contribuit la realizarea unui larg schimb de experiență în ceea ce privește pregătirea viitorilor muncitori și tehnicieni pentru sectoarele minier și energetic și se vor reflecta neîndoiește în mod pozitiv în activitatea instructiv-educativă din noul an școlar.

ing. P. RĂDULESCU
și I. TEICH,
din Serviciul învățămînt
al Ministerului Minelor
și Energiei Electrice

Condiții bune pentru cultură fizică și sport

Grija pentru asigurarea unor condiții cit mai bune de desfășurare a activității instructiv-educative în noul an școlar s-a manifestat și în ceea ce privește reamenajarea sălilor de gimnastică și a terenurilor de sport, ca și în ceea ce privește aprovizionarea asociațiilor sportive școlare cu noi aparate, cu materiale și echipament.

La Școala medie nr. 2 din Iași, de exemplu, sala de gimnastică și jocuri sportive a fost complet reamenajată și reutilată, la fel ca și terenurile de volei, baschet și handbal. Pista pentru alergări și sectoarele de aruncări și sărituri au fost puse la punct și ele încă din timpul verii. Sînt bine pregătite pentru desfășurarea orelor de educație fizică și școlile medii nr. 1 și nr. 3, Școala de 8 ani nr. 1 sau Grupul școlar profesional de construcții.

Bazele sportive folosite de elevii Școlii medii nr. 2 din Tg. Mureș au luat și ele o înfățișare nouă. Curtea interioară a școlii, recent asfaltată, poate fi folosită în condiții excelente atît pentru practicarea jocurilor de baschet, handbal și volei, cit și pentru „recreațiile organizate” sau antrenamentele de alergări. S-au

făcut amenajări și în sala de gimnastică, unde au fost montate o lonjă și o serie de aparate auxiliare. Acțiuni asemănătoare au fost organizate și la școlile medii nr. 1 și nr. 4, ca și la Școala profesională metalurgică.

O deosebită grijă pentru crearea unor condiții bune în vederea desfășurării activității de cultură fizică și sport au manifestat cele două școli medii din Rîmniceu Vilcea. Școala medie nr. 1, de pildă, a pus la dispoziția elevilor săi un mic complex sportiv alcătuit din terenuri de volei, baschet și handbal și un sector pentru sărituri. Complexul sportiv este deservit de o instalație electrică pentru jocuri în nocturnă. La rîndul ei, sala de gimnastică a școlii a fost astfel dotată încît să poată fi utilizată pe timp de iarnă și pentru jocuri sportive, pentru volei și baschet îndeosebi. La Școala medie nr. 2 s-a reamenajat baza sportivă, reîmprospătîndu-se complet zgura, s-au procurat noi mingi de volei, de baschet, de fotbal și handbal, treninuri, costume pentru gimnastică etc.

Intense pregătiri pentru activitatea de cultură fizică și sport a elevilor s-au desfășurat în orașul

Cluj. La Școala medie nr. 8, bunăoară, au fost puse la punct terenurile pentru antrenamente pe ramuri sportive. Școala dispune acum de terenuri de volei și baschet, de sectoare pentru sărituri, precum și de o pistă pentru alergări. Bine reamenajate au fost și terenurile și sălile de sport ale Școlilor medii „Gh. Barițiu”, „Ady-Sincai” sau „S. Brassay” ca și cele folosite de Școala sportivă de elevi.

Cu multă grijă s-au pregătit în această direcție și școlile din Capitală. Bine se prezintă situația, de exemplu, la Școlile medii „Mihai Viteazul”, „Gheorghe Șincai”, „Nicolae Bălcescu” și „Aurel Vlaicu”, la școlile de 8 ani nr. 40, nr. 50, nr. 52, nr. 150 și nr. 175, la școlile profesionale „23 August”, „Autobuzul” ș.a.m.d.

Avînd la dispoziție condiții dintre cele mai bune pentru desfășurarea activității lor, profesorii de educație fizică au datorat să alcătuiască planuri cit mai judicioase de utilizare a acestora, astfel încît să contribuie din plin la dezvoltarea multilaterală a tinerii generații.

TIBERIU STAMA

CONCURSUL NOSTRU LITERAR

VISUL LUI ANTIM

Prima oară cînd am dat cu ochii de Antim l-am luat drept ajutor de șofer. Da roată tanțoș și mînuia cu multă îndemînare volanul unei mașini cu care se cărau bolovanii din aripa dreaptă a curții școlii. Pe cap purta un basc pătat de motorină, iar în picioare o pereche de bocanci vechi, nefăcuți de cînd erau pe calapoade.

Am aflat apoi că seria cu care intrase el în școală era acum în clasa a X-a, pe cînd el, stînd cîte doi ani într-o clasă, devenise „șef” în clasa a VII-a „B” și turtor pe întreaga școală.

Temele pe sponci, din an în paște. Pozele în schimb...

Intr-o oră de istorie se povestea tocmai cum Alexandru Macedon, cu coif pe cap și în armură de viteaz, a tras sabia din teacă și dintr-o singură lovitură a tăiat nodul gordian. Lui Antim lucrul acesta i-a plăcut și pe loc a scos și el briceagul din buzunar și hîrși! a retezat nodul de la șorulețele colegilor din față. Apoi le-a legat două cîte două și cînd se ridica una să dea răspuns, o trăgea și pe cealaltă. Bineînțeles, ora s-a dat peste cap. Altă dată tot la o oră de istorie, Antim s-a ridicat cu picioarele pe bancă, cît mi țî-i vlăjganul, și a strigat de trei ori: „Ura! Trăiască Ștefan cel Mare!”

Avea toane. Putea să treacă uneori cîteva zile și să nu se audă de nici o poză a lui. Dar curînd-curînd își dădea iarăși în petic. O dată a pus mîna pe o găleată cu apă rece pe care a găsit-o la îndemînă și a aruncat-o de la etajul doi în capul unor colegi. Tipăt, plinset. Fetele learcă. Toți se necăjeau, numai el, caim, cu pieptul scos, se invîrtea gata de luptă ca în arena unui circ:

— Să îndrăznească cineva să mă lovească, chiar directorul — striga într-una. Îndată merg

unde trebuie și pe loc îl suflă afară. N-are nimeni voie să ne atingă nici c-un deget. Este or-din!

— Dar pentru tine buna purtare nu-i ordin? De ce ai aruncat căldarea cu apă în capul fetelor? Răspunde! îl invită cu autoritate profesorul de naturale, care tocmai ieșise din laborator și au-zise totul.

De data asta, însă, Antim nu mai avea ce răspunde.

— Ascultă-mă — continuă profesorul — îți spun să știi și tu: nu-i ordin de la nimeni, fiecare dintre noi este stăpîn pe el, pe brațele lui, pe voința lui, înțelegi? Ordinul de care vorbești izvorăște din inima omului. Și acum vino cu mine!

Pentru un moment Antim a avut o ezitare și parcă nu l-ar fi îndemnat inima să se ducă, măcar pentru ochii copiilor din jur, dar cînd s-a simțit prins de braț de-o mină vinjoasă, a plecat molcom.

— El este Antim, tovarășe director, îl cunoașteți?

— Cum să nu, se încruntă directorul. Ce-a mai făcut?

— Nu de asta am venit, ci să vă rog să mi-l repartizați mie la clasa unde sînt diriginte; se poate doar așa ceva acum, cînd sîntem la început de an școlar.

A rămas mirat Antim: profesorul de naturale nu-l reclamase la director. „Bine — s-a gîndit — s-o încercăm și pe asta!”

Acum, de cîte ori făcea cîte o boacăna mare, nu mai era el în cauză, fiindcă toate se spargeau în capul dirigintelui.

— Ți-ai făcut-o singur — îi spuneau colegii. Dacă nu-l primeai nici dumneata, directorul era nevoit, c-așa se hotărîse, să-l trimită la altă școală.

— La altă școală? Nu văd de ce și cred că asta nu ar fi fost o notă bună pentru noi. Să mai avem răbdare — răspundea dirigintele.

— Pină țî-o ieși părul prin căciulă. Să vezi: ai să ajungi la vorba noastră.

Nu mai departe decît a doua zi Antim a făcut-o chiar de oaie. În drum către școală a dezlegat de la o cotigă din piață un măgăruș și, fără să-l vadă cineva, a încălecat. Măgărușul a dat din cap, s-a scuturat ca un cotoi cînd îl scoți din apă, a săltat de spate în sus, a sărit ba ici ba colo și, vîzînd că nu poate scăpa de călăreț, a luat-o la goană către lac. Cînd a văzut Antim că-l dă de mal, zdup! s-a și aruncat jos și lat a rămas.

— Antim, Antim! — îl strigau și-l zgîlțiau oamenii. Dar pină nu i s-a aruncat în față o găleată cu apă, nici că s-a mișcat. Abia atunci s-a sculat și, ca din pușcă, a luat-o la fugă.

— Vai de mine! ziceau cei din jur. Dar el ridea să moară că fusese în stare să pună în mișcare atît amar de lume.

Gluma se îngroșase. Insuși dirigintele ajunsese să creadă că nu mai e nimic de făcut. Și cîte nu încercase! A fost la el acasă nu o dată, de mai multe ori. Într-o bună zi mama lui Antim i-a spus profesorului chiar verde în față:

— Nu se poate ajunge cu el la nici o școală. Au încercat și alții, mai bătrîni ca dumneata.

— Dar la școală ați fost vreodată? — o întrebă dirigintele ca din întâmplare.

— Am fost, mai demult, dar șoful s-a jurat să nu mai calce pe acolo. Se face de rușine: el, fruntaș la fabrică...

— Fruntaș?! — întrebă dirigintele. Atunci... cu atît mai mult.

Dar Antim își vedea mai departe de ale lui. Nu era zi să nu fugă de la ore.

Intr-o dimineață, dirigintele, supărat foc că iarăși lipsește, s-a dus să-l caute. L-a găsit sub o mașină pe care o ștergea de zor.

— Ce faci aici? De ce nu vii la școală? Cine te-a învoit?

— Șterg mașina — răspunse

Antim calm, ca și cînd era ceva firesc.

— Cine te-a pus? De ce?
— E murdară, nu vedeți?
— A cui e mașina?
— Nu știu. A șantierului, poate — și dădu din umeri.

— Nu știi? l-a întrebat dirigintele și s-a oprit. Îl credea în stare, căci doar cine altul decît el, cînd vedea în fața școlii vreo mașină, era gata să iasă de la ore și să-i dea tircoale, să-i vadă motorul și marca? A înțeles atunci că Antim poartă o dragoste nețărnută mașinilor, motoarelor, și-a dat seama că asta este la el o pasiune pe care o manifesta în mod firesc.

Și uite așa, profesorul a găsit cheia problemei care-l frămînta de-atîta vreme.

— Antime, ce-ai dori tu să devii în viață? — îl întrebă într-o zi vesel, luîndu-l de braț în plimbare.

— Șofer, ca nea Bănică, prietenul meu.

— Dar pentru asta e nevoie să termini școala.

— Nu-i nevoie! Nea Bănică n-are decît două clase și nu-l întreabă nimeni.

În zadar s-a chinuit dirigintele să-i arate că nea Bănică, șofer bătrîn, a trăit alte vremuri. Antim nu credea și pace. Iar dirigintele înțelegea acum ce are de făcut: „Singurul lucru care trebuie — vorbea cu sine însuși — este să descopăr calea de a împăca visul lui Antim — năzuința lui de a deveni mecanic auto — cu învățătura”.

Intr-o zi, cînd amers cu toată clasa în vizită la fabrică, l-a luat pe Antim de mină și l-a dus să se convingă singur cît de necesară este învățătura pentru orice muncitor.

— Fără școală nu se poate — i-a spus tovarășul Miron, șef de cadre, fost mecanic în uzină. Un mecanic-auto — continuă el — trebuie să știe fizică, matematică, să știe după ce legi funcționează motoarele. Ca un doctor, măi băiete, înțelege? Și-acum, poftiți cu mine în hala cea mare.

Au intrat într-o sală imensă. Antim, cu sufletul la gură, privea cu ochii mari.

— O simplă apăsare pe buton și dezlănțuie energia a mii de cai putere — dădea explicații tovarășul Miron. Dar o singură clapă, un singur fir, o manivelă invîrțită altfel de cum îi e rostul, poate să arunce în aer totul. Într-o clipită. Mașina este ființă vie, și se supune, dar n-are milă. Nu te

iertă nici la cea mai mică greșeală.

Gîndurile lui Antim zburau departe și se spulberau ca un colb în furtună, în vîlmășagul motoarelor care îl duseseră într-o lume de miraj.

— Ce zici? l-a întrebat dirigintele cînd au ieșit pe ușă. Este nevoie de cît mai multă carte pentru a stăpîni acești cai năzdrăvani?

Impresionat, Antim a dat din cap afirmativ.

— Îndată ce termini școala — îl auzi la despărțire pe tovarășul Miron, să vii la noi, aici în fabrică. Avem nevoie de băieți pricepuți ca tine. Dar cu școală. Cu școală cît mai multă!

În noaptea aceea băiatul a adormit tîrziu de tot. I-au colindat prin minte multe. S-a gîndit că nea Bănică n-a avut dreptate. Auzea aievea cuvintele: „Avem nevoie de băieți ca tine. Dar cu școală. Cu școală cît mai multă!”

Dimineața, cînd s-a deșteptat, era cu capul greu ca după o noapte de febră. Și-a luat ghiozdanul și, înciudat pe sine, a plecat la școală.

Dirigintele înțelegea tot ce se petrecea cu el. Îl citea în suflet parcă.

— Cum te simți, Antim? — l-a întrebat într-o recreație.

S-a uitat adînc în ochii profesorului și de data asta i-a răspuns cu hotărîre în priviri:

— Vreau să termin școala.

— Bravo! s-a luminat la față dirigintele.

— Ca să ajung în hala cea mare — preciză Antim.

N-a mers ușor nici după aceea. Antim uita cîteodată pe ce lume e și-și dădea în petic, dar cînd își amintea de fabrică se vedea că încearcă să se rețină.

Primul zece l-a luat la științe naturale.

— Zece? Nu-i venea să creadă.

— Da, zece! Munca ta — i-a răspuns dirigintele. Dă-mi carnetul.

Un an i s-a părut lui Antim pină a ajuns acasă, să ducă bucurie părinților.

— Ai văzut? i-a spus mama. Se poate, dacă vrei.

Profesorii înșiși începuseră să-l privească altfel. „S-a schimbat Antim cu totul — spuneau ei elevilor — să-l luați exemplu!”

Asta voia și el: să se schimbe.

ION HÎNGULEȘTEANU

Zile de tabără

Drumul spre tabără e numai cîntec, fluturări de cravate, priviri rezezi și cercetătoare în jur. Tot lungul drumului gazde anonime ne zîmbesc și ne fac semne prietenoase. Așa ne întîmpină pămîntul cald al Dobrogei ospitaliere.

Tabăra ne primește prietenos: ordine, curățenie, răcoare, flori și fete zîmbitoare. Pe pereți, pretutîndeni urări: „Odihnă plăcută”, „Poștă bună”. S-a făcut totul ca să ne simțim cît mai bine.

„Iată marea! Glasurile copiilor au sute de mlădieri, dar mirarea e aceeași în ochii tuturor. Strigăte, chemări, mirări, păreri mai mult sau mai puțin cunoscătoare — rostite grav sau cu aparență nepăsare.

Plaja își primește primii oaspeți. Îi așteaptă în fiecare an. Îi cunoaște. Sînt cei mai tineri muncitori: cei de pe băncile școlii.

Mulți sînt frunțași în munca lor: au terminat anul școlar cu note foarte bune, unii chiar excepționale — numai și numai 10. Vin, din toate colțurile țării, să prindă din toate colțurile țării, să prindă din toate colțurile țării, să prindă din toate colțurile țării, să prindă din toate colțurile țării.

...Oficiul sîntem detașamentul nr. 10. Cel mai mic din tabără. Ceata lui Pițigo! Voia bună ne însoțește pretutîndeni. Ținem pasul cu cei mari. Chiar și pasul la drum. Am fost la Vama Veche, ne-am plimbat la Mangalia, am vizitat muzeul. Întregul litoral

Zilele trec tute, mereu mai însozite. Marea e mereu alta în vraja ei: cînd calmă și strălucitoare, cînd încruntată, gata să izbucnească, cînd fremătînd furioasă — dar mereu îmbietoare, îi cheamă fără preget pe copii. În depărtare, vase minuscule frîng linia orizontului. Prilej de discuții între cunoscători. Prind frînturi: submarin, vedetă, batiscăf, pescador, hidrobuz...

O minge luată de apă dă prilej unui val de întrebări: cu ce viteză merge? ce se va întîmpla cu ea? poate ajunge în altă țară? ce țări sînt pe malul Mării Negre?

Nisipul umed îmbie la construcții. Băieții înaltă cetății cu turnuri și turnulețe, șanțuri de apărare, poduri care se năruie la primul val. Fetele migălesc grădini și parcuri înflorite din pietre și scoici.

Dar valurile răcoroase îmbie mereu. Jocul cu apa e mereu nou. Inchid ochii și trăiesc din plin bucuria pe care n-a trăit-o copilăria mea.

...Oficiul sîntem detașamentul nr. 10. Cel mai mic din tabără. Ceata lui Pițigo! Voia bună ne însoțește pretutîndeni. Ținem pasul cu cei mari. Chiar și pasul la drum. Am fost la Vama Veche, ne-am plimbat la Mangalia, am vizitat muzeul. Întregul litoral

ne-a uitat adînc: pare țeșit din spuma mării sub bagheta unui vrăjitor. E clădit din piatră și flori, din lumină și culoare, din dragoste nesfîrșită pentru ziditorii lumii noi.

Sfios se naște visul: cînd vom fi mari, vom clădi ceva poate chiar mai frumos! dar pină atunci trebuie să învățăm, să învățăm! Detașamentul nr. 10 are mulți frunțași la învățură: Adriana cea cîrnă căreia îi rid mereu ochii, Cristi cel sprinten la fugă și cu părul numai inele, Mihaela cea blîndă și delicată, Ninel violonistul, Ovidiu acordeonistul, Emil şahistul, Mariana cea cuminte, Adrian visătorul — toți sînt frunțași la învățură.

...Plimbarea în larg fine de domeniu visului. Vapor adevărat, și căpitan, și echipaj! Marea e ca oglînda. Și pescăruși în zbor săgetat. Ochii Tanței — cea mai mică din tabără, supranumită Pișicuță — se-nvăluie scrutînd ne-mărginitul. Băieții discută despre viteza vaporului, despre mîle, noduri, motoare — și vor să pară nepăsători. Cîți din ei visează să devină marinari?

...Drapelul tricolor al taberei a fost coborît odată cu înserarea. Larma zilei a făcut loc clipei solemne.

Oare sînt aceiași? Copiii a-

ceștia care răspund din adîncul inimii: „Sînt gata-ntotdeauna!” sînt oare aceiași cu cei care acum cîteva minute băteau mîngea, se-ntreceau la fugă sau la sărituri, repetau cîntece și jocuri? Aceiași! Doar trăirile sînt mereu altele, deși la fel: adînci, libere, sincere, optimiste.

Oboseala zilei alungă neastîm-părul. În dormitorul celor mici, la ora 20,30 toată lumea e în pat. Pină la ora 21, la stingerea oficială, program special: basme și ghicitori. Primele seri le-am spus eu, apoi ei. Ovidiu și Adrian a-trag prin accentul lor ardelenesc și prin nouitatea subiectului: mo-lul cel ocoș (deștept) reușește să-l biruipe pe hrăpăreț, fie el boier, negustor sau chiabur.

Poveștile se deapănă molcom, în fiecare seară. Încet, încet, unul cite unul, capetele se-nclină a somn, respirația devine ușoară și neregulată, trupurile arse de soare se destind. Liniștea învăluie dormitorul. Somn adînc și liniștit. Copiii știu că grija tuturor îi inconjoară pretutîndeni și tot-deauna, netezindu-le calea spre viitor, că drumul lor în viață este luminos, călăuzit cu dragoste. Au încredere în forțele lor, încredere în cel ce le îndrumă pașii, încredere în viitorul lor însozit.

... Foc de tabără... Mulți l-au văzut și altădată. Mulți l-au visat numai. Toți l-au așteptat.

Drapelul a fost coborît pentru ultima dată. S-au împărțit premii și distincții detașamentelor frunțașe. Au fost aplaudați cei mai buni cîntăreți, recitatori, alergători, gimnaști. Clipa despărțirii

se apropie. Regretul e-n ochii și pe buzele tuturor.

Focul pîlpîie, se-nțeștește. Lumini și umbre joacă pe fețele arse de soare. Sute de ochi — întunecați, azurii, visători, jucăuși — îi urmăresc limbile. Apoi în cîntece, în versuri, în dans, povestesc viața nouă de pe plaiurile lor.

Pe mine, focul acesta mă duce cu ani în urmă, la focul copiilor din copilăria mea: uzi de ploaia rece de toamnă, nemîncați și zgribuliți în zăbulul zdrențuit al unui mai mare, desculți, cu căciuli jerpelite sau pîlării de paie găurite, trase adînc pe ochi, scormoneau în spuză, întinzînd spre focul anemic de coceni mîini negre, cu degete subțiri, inghinînd un cîntec de jale. Coccoau porumb cu boabe tari, „să-i sature”. Mă poartă gîndul la focul de pe cîmp din tinerețea tatălui meu, care păștea caii numai noaptea „să nu ne prindă paznicul boieresc. că era bucluc”.

Focul din fața mea joacă umbre și lumini pe fețele puternic bronzate ale copiilor care privesc vrăjii la flăcările înalte. Le strălucesc ochii, clădînd viitorul: vor fi cosmonauți, constructori de rachete, exploratori, scafandri. căpitanii de submarine... Încă nu s-au hotărît!

Vremea lor e vremea cînd visurile devin realitate.

Eu?! Eu am trăit în aceste două săptămîni și acest adevăr al vieții noi.

prof. ELENA STOICOVICI

Joc în recreatie

Întâlnirea internațională a educatorilor de la Aix-en-Provence

În cursul vacanței care a trecut a avut loc, la Aix-en-Provence (Franța), o întâlnire internațională a educatorilor. Au participat 52 de membri ai corpului didactic — profesori, învățători și educatori din 11 țări: Anglia, Austria, Belgia, Elveția, Franța, R.F.G., Italia, Maroc, R.P.R., Tunisia, S.U.A.

Organizată de serviciul cooperării culturale din cadrul Ligii franceze de învățământ, întâlnirea a avut ca scop realizarea unui larg schimb de experiență între țările participante cu privire la o serie de probleme educative, la dezvoltarea și democratizarea învățământului. În cadrul ei au fost prezentate o serie de conferințe, și s-au purtat discuții la care și-au adus contribuția reprezentanții fiecărei țări.

Activitatea desfășurată a fost variată și interesantă. Conferințele, ținute de către profesori de la Universitatea din Aix-en-Provence, au tratat teme importante privitoare la democratizarea și laicizarea învățământului în Franța și în alte țări, la dezvoltarea învățământului, la lichidarea analfabetismului, la pregătirea cadrelor etc., au ridicat unele probleme de pedagogie specială și de biologie. În afara activității desfășurate în ședințe plene, au fost constituite trei comisii care s-au ocupat de studiarea temelor „Educatorul și adultul față de elevul anului 1964”, „Emanciparea femeii și locul ei în viața modernă” și „Manifestările culturale și Festivalul internațional de muzică de la Aix-en-Provence” (în fiecare an, în luna iulie la Aix-en-Provence are loc un festival internațional de muzică).

În discuții, prezentarea problemelor învățământului din țara noastră a trezit un viu interes în

rîndurile participanților la întâlnire. Trebuie spus că în general organizatorii întâlnirii, ca și reprezentanții multor țări, care cunoșteau numeroase lucruri despre România, despre capitala noastră, București, au avut multe cuvinte de apreciere pentru învățământul din țara noastră. Ni s-au cerut amănunte în legătură cu școala generală obligatorie și gratuită de 8 ani, cu faptul că învățământul de toate gradele este gratuit și cu gratuitatea manualelor școlare pentru elevii claselor I—VIII, cu acțiunea de construire a clădirilor școlare, de înzestrare a laboratoarelor, a atelierelor pentru învățământul profesional și tehnic, cu fondurile importante pe care le alocă statul nostru în scopul dezvoltării învățământului de toate gradele. De asemenea, participanții la consfătuire au dorit să știe cum a fost rezolvată în România problema laicizării învățământului. Ei au aflat cu interes că în țara noastră separarea școlii de biserică nu este un lucru formal, că învățământul are un caracter realist-științific și este strins legat de viață, de practică, ceea ce contribuie la educația ateist-științifică a elevilor. Delegația țării noastre a scos în evidență în răspunsurile date faptul că în R.P.R., unde s-a construit o societate nouă, oamenii muncii au un nivel tot mai ridicat de conștiință, că în constituția țării noastre este garantată libertatea religiei, că nu sînt jignite sentimentele celor ce mai au concepții religioase dar, pe măsură ce știința pătrunde tot mai adinc în mase, credințele religioase dispar treptat, oamenii convingându-se că își pot făuri singuri o viață fericită pe pămînt și nu în altă parte. În legătură cu aceasta s-a vorbit și despre

legătura școlii cu familia, despre propaganda pedagogică, despre înființarea universităților populare la care se predau cursuri de literatură, de științe ale naturii, de istorie și filozofie, care contribuie la educația cetățenilor. Cu un viu interes au fost ascultate și răspunsurile delegației noastre la o serie de întrebări privind lichidarea analfabetismului, măsurile luate pentru școlarizarea tuturor copiilor, încadrarea absolvenților în cîmpul muncii, învățământul seral și fără frecvență etc.

Ni s-au pîs în același timp întrebări în legătură cu dezvoltarea învățământului artistic în țara noastră, apreciindu-se faptul că statul român dă o deosebită atenție pregătirii tinerelor talente în școlile de muzică, de coregrafie și arte plastice, că mișcarea culturală artistică, și sportul au luat o mare amploare. S-a subliniat faptul că școala pune un accent deosebit pe educația tineretului în spiritul ideilor păcii și ale prieteniei între popoare, organizînd tabere internaționale de elevi și studenți, înlesnind schimbul de scrisori al tineretului cu elevi de peste hotare etc.

Cu prilejul întâlnirii internaționale a educatorilor s-au organizat o serie de vizite și excursii pentru cunoașterea regiunii Provence și a orașului Aix — capitala sa, unde au trăit pictorul Paul Cézanne și scriitorul Emile Zola. De asemenea, au avut loc vizite în orașul și portul Marsilia, o excursie cu vaporul pe Marea Mediterană, pînă la Château d'If, o excursie în orașul Arles, veche așezare romană de pe timpul împăratului Augustus, unde a trăit un timp pictorul Van Gogh, alta pe Coasta de Azur, la Cannes, alta la Cassis, o stațiune pe malul Mediteranei, unde funcționa o tabără de vacanță pentru eleve. S-a vizitat și satul natal al lui Alphonse Daudet — La Vigasse, cu moara muzeu despre care a scris acesta în „Lettres de mon moulin”. Participanții la întâlnire au vizitat, de asemenea, regiunea canalului Provence, o școală de agricultură, o fermă agricolă, au luat parte la manifestările din cadrul festivalului de muzică de la Aix-en-Provence, iar după încheierea întâlnirii, trecînd prin Paris, au vizitat monumentele cele mai importante ale acestui mare și frumos oraș.

Întîlnirea internațională a educatorilor de la Aix-en-Provence a contribuit la îmbogățirea cunoștințelor celor care au participat la ea, la largirea schimbului de experiență în domeniul învățământului, la apropierea și cunoașterea reciprocă a celor ce lucrează în cadrul lui în diferite țări ale lumii.

prof. MARIA ROȘCA

Propunîndu-și să întărească în acest an școlar activitatea metodică, în vederea unei cit mai bune desfășurări a procesului instructiv-educativ, învățătorii și profesorii, organele învățământului acordă o deosebită atenție muncii care se desfășoară în cadrul comisiilor metodice, al cercurilor pedagogice etc., căutînd să valorifice experiența dobîndită de acestea în anul trecut. Despre aceste probleme vorbesc numeroase scrisori sosite la redacția noastră.

BAIA DE ARAMĂ

În raionul Baia de Aramă — ne scrie prof. N. Popescu — cercurile pedagogice au fost bine organizate prin grija secției de învățămînt. Conduse de cadre pregătite, cu multă experiență, ele au contribuit la obținerea unor rezultate frumoase în munca didactică. Tematica a fost întocmită în așa fel încît să cuprindă problemele actuale pe care le ridică școala.

Îată câteva din temele tratate de referatele susținute în cadrul acestor cercuri: „Dezvoltarea spiritului de inițiativă al școlărilor în procesul activităților pionierești”, „Cum am folosit abecedarul pentru a forma elevilor primele deprinderi de citire conștientă, curentă și expresivă”, „Formarea deprinderii de muncă”, „Probleme psihologice ale organizării muncii educative cu elevii nedisciplinați și rămași în urmă la învățătură” etc.

Referatele au fost însoțite de lecții practice legate de conținutul lor. O astfel de lecție s-a organizat, de exemplu, după expunerea referatului „Cum am folosit abecedarul pentru a forma elevilor deprinderi de citire conștientă, curentă și expresivă”. De asemenea, referatul „Formarea deprinderilor de muncă” a fost însoțit de o lecție de lucrări practice pe lotul școlar, cu elevii clasei a IV-a, în cadrul căreia aceștia au efectuat lucrări de plantare a roșiilor.

Ședințele cercului fiind organizate de fiecare dată la altă școală au prilejuit și un larg schimb de experiență între cadrele didactice din centrul Baia de Aramă.

Folosind tot ceea ce a fost pozitiv în munca cercurilor pedagogice și luînd noi măsuri pentru îmbunătățirea acestei munci, cadrele didactice și organele învățămîntului din raion sînt hotărîte să sporească contribuția lor la cit mai buna desfășurare a procesului de învățămînt.

FĂGET

Correspondentul nostru Gheorghe Grama, inspector școlar în raionul Făget, ne scrie că în ultima perioadă munca metodică din acest raion s-a desfășurat la un nivel științific mai ridicat decît în trecut, avînd și o valoare practică mai mare.

La aceasta a contribuit și faptul că la unele cercuri, ca de exemplu cel al învățătorilor din centrul Curtea, au fost invitați să facă expuneri și demonstrații profesori frunțași de diferite specialități. Astfel, profesori de limbă romînă au clarificat în acest cerc o serie de probleme lingvistice, profesori de științe naturale au demonstrat metodele de pregare la clasa a IV-a etc.

În afară de profesorii frunțași, au făcut expuneri interesante și o serie de specialiști, cum a fost cazul la cercul de științe naturale-agricultură, unde asemenea specialiști au făcut expuneri despre plantele medicinale din raionul Făget și folosirea lor și despre manifestările instinctive la animale.

În cadrul activităților din cerc s-au mai efectuat discuții, observări la microscop, lucrări practice la colțul naturii vii, pe parcele de experiență, lucrări demonstrative privind conservarea animalelor, întocmirea jerberului, folosirea desenului schematic, determinarea plantelor etc.

Cadrele didactice au apreciat valoarea informațiilor primite în cercuri și au căutat să folosească experiența și îndrumările căpătate în cursul ședințelor. Între cei care s-au distins în acest sens se numără tovarășii Minodora Ursuleanu, Larisa Deceanu, Ana Vuia ș. a. Cadre tinere ca tov. Ion Susz de la Școala generală de 8 ani din Ohaba Romînă sau tov. Ion Cirstea de la școala din Bethausen, învîșînd din discuțiile purtate în cerc, au dat o mai mare atenție activității micilor naturaliști, zootehniști și apicultori.

Și în celelalte cercuri s-au dezbătut probleme legate de necesitățile învățămîntului, cadrele didactice străduindu-se să pună în aplicare cele învățate în ședințele de cerc.

Avînd la bază realizările dobîndite pînă acum, munca metodică desfășurată în cadrul cercurilor pedagogice va cunoaște desigur, în acest nou an școlar, succese și mai mari.

Directorul, organizatorul activității din școală

(Urmare din pag. 1)

multe secții de învățămînt îi îndrumază cu atenție în exercitarea misiunii lor de mare răspundere. Secția de învățămînt a orașului Brașov, de pildă, îi sprijină îndeaproape în luarea măsurilor menite să ridice nivelul la învățătură al elevilor, să înlăture rămîinerile în urmă, în îndrumarea muncii dirigintilor etc. Recent, avînd în vedere importanța pe care o are pentru buna organizare a muncii instructiv-educative cunoașterea temeinică a noului regulament școlar, secția de învățămînt a indicat directorilor ca pîntre primele acțiuni pe care le vor organiza în școală să se numere și preluarea cu elevii a dispozițiilor regulamentului, ca principalele lui prevederi să fie aduse la cunoștința părinților, chemați să acționeze împreună cu școala.

Arta de a conduce treburile unei școli nu se învață, desigur, în institute speciale, ci în munca vie de fiecare zi, printr-o activitate de luni și chiar ani de zile. De aceea, este foarte importantă continuitatea în muncă a directorilor. Pentru această misiune au fost selecționați oameni capabili, care să nu fie schimbați în fiecare an și care, ajutați de secțiile de învățămînt să poată munci mereu mai bine în aceeași școală. Se impune în același timp ca secțiile de învățămînt să îndrumeze atent pe noii directori de școală, începători în munca de conducere, cu mai puțină experiență. Ele să se intereseze de activitatea lor, să-i ajute concret în alcătuirea planului de muncă, în organizarea întregii activități din școală, în cîștigarea tactului necesar în relațiile cu cadrele didactice, cu părinții și elevii.

Școala este oglinda activității directorului. În ea poți vedea și cit de bun organizator este el, și cit de gospodar, și cit de pedagog, și cit de bun tovarăș de muncă.

Să cerem directorului să organizeze atent munca din școală în fiecare etapă a anului școlar, să se perfecționeze permanent, dar să-l și ajutăm să realizeze aceasta, să conducă școala cu cele mai bune rezultate.

Știri de peste hotare

DIDACTA ESTE DENUMIREA CARE VA FI INSCRISĂ PE FRONTISPICIUL CELEI MAI MARI EXPOZITII MONDIALE DE MATERIAL DIDACTIC.

Pregătirile pentru această expoziție-tîrg, care va fi organizată în vara anului 1966 la Bâle (Elveția), au și început. Se prevede participarea a sute de expozanți din majoritatea țărilor lumii căci, spre deosebire de expozițiile similare precedente, DIDACTA va cuprinde în cadrul ei ansamblul produselor care intră în sfera materialelor folosite în toate gradele de învățămînt, utilaje necesare aplicării diferitelor metode pedagogice, ca și mobilier școlar. Tînd seama de

dezvoltarea foarte rapidă a mijloacelor tehnice audio-vizuale, se prevede o amplă reprezentare a acestui sector al expoziției, menit, în intenția organizatorilor, să ofere o imagine cit mai cuprinzătoare a ceea ce va fi școala viitorului.

EXPOZITIA INTERNAȚIONALĂ DE DESENE ALE COPIILOR care se va deschide la Praga în luna octombrie a acestui an va cuprinde 1 500 de desene, picturi, decupaje, ceramică etc. executate de copii din toate părțile lumii. În aceeași perioadă se va desfășura și un congres al profesorilor care predau discipline estetice în școlile de diferite grade.